

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

VOR
BANK

VOR BANK

HANDELSBANKENS HUSORGAN

13. ÅRGANG – NR. 1 – APRIL 1966

Udgivet af Aktieselskabet Københavns Handelsbank

REDAKTION

Kontorchef D. Vittrup, ansvarshavende redaktør

Prokurist Birthe Carsten Pedersen, redaktionssekretær

REDAKTIONSKOMITÉ

Filialdirektør K. Aggerholm, Frederikshavn

Kontorchef N. P. Bager, Aarhus

Prokurist Niels Bruus, Business Development-Afdelingen

Prokurist Jørgen Dige, Administrations-Afdelingen

Underdirektør M. Dyhr, Udlands-Afdelingen

Fuldmægtig M. Friis, Personalekontoret

Bankbetjent Kaj Jensen

Bestyrer Claus Juhl, Vojens

Fuldmægtig J. Krisand, Automations-Afdelingen

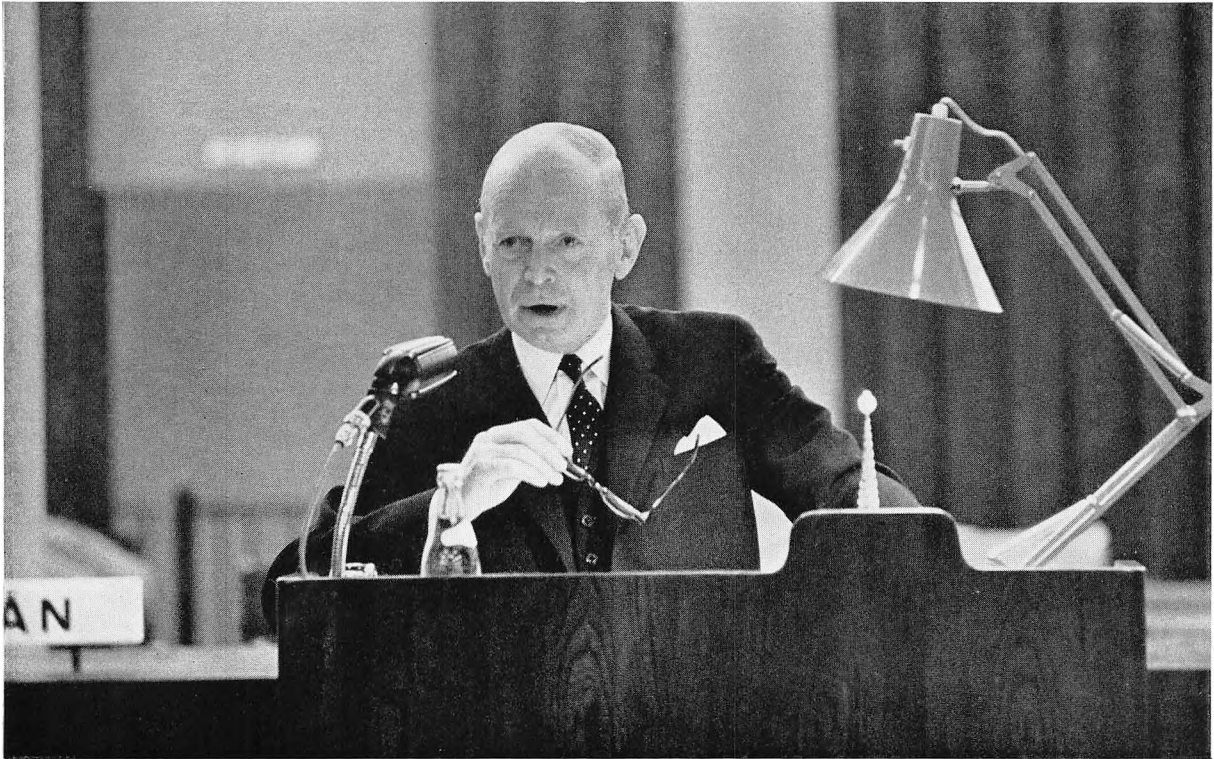
Filialdirektør H. Larsen, Nykøbing FI.

Prokurist Vagner Pedersen, Odense

Foto: C. Leander

INDHOLD

- 3 Bankens generalforsamling
- 4 Brasilia
- 6 Kapitaludvidelse endnu en gang
- 7 Handelsbankens Kor og Orkester's store festaften
- 8 Hvid med sorte striber . . .
- 11 Der er kun 7 år til bankens 100 års jubilæum
- 13 Tak til Vanløse
- 14 Fanhams Hall, Westminster Banks kollegium
- 16 Igen et rekordår for skattebegunstiget opsparing
- 10 Med i Rødovre Centrum
- 19 – osse altid med i billedet
- 20 Salg og akkvisition over en bankskranke
- 21 Vinderne af julekonkurrencen
- 22 Banken rundt –
- 22 Udnævnelser
- 24 HIF
- 25 Personalialia

Bankens generalforsamling

Den ordinære generalforsamling afholdtes 1. marts i City Afdelingens smukke lokaler.

Formanden, højesteretssagfører Bech-Bruun, fremlagde beretning og regnskab for 1965, der karakteriseredes som et særdeles travlt forretningsår for banken.

Formanden påpegede, at den stærke økonomiske aktivitet i samfundet ganske naturligt har været medvirkende til den store udvidelse af forretningen, der har fundet sted i det forløbne år, men at samfundsudviklingen ikke har æren herfor alene – fremgangen skyldes også i høj grad et initiativ og et sagligt og dygtigt arbejde udført af bankens daglige ledelse. På repræsentantskabets vegne udtalte højesteretssagfører Bech-Bruun derefter en varm og hjertelig tak til alle, der har stået sammen om banken og bidraget til dens position, en tak for loyalitet og trofasthed, som han rettede til bankens aktionærer, til bankens kunder og til dens 3.700 medarbejdere.

Beretningen og regnskabet gav kun anledning til enkelte bemærkninger fra aktionærside, hvorimod der var en flere timer lang debat om det forslag om udvidelse af aktiekapitalen m. v., som repræsentantskabet havde fremsat på den ekstraordinære generalforsamling 14. februar. Trods utilfredsheden med den foreslåede tegningskurs fra enkelte aktionærers side blev forslagene vedrørende kapitaludvidelsen imidlertid vedtaget med en solid majoritet på henved syv ottendedele af de afgivne stemmer, nemlig med 64.143 ja-stemmer imod 8.847 nej-stemmer. (Kapitaludvidelsen er nærmere omtalt på side 6).

Generalforsamlingen nyvalgte adm. direktør N. E. Andersen, Livsforsikrings-Aktieselskabet Hafnia, til repræsentantskabet i stedet for kreditforeningsdirektør Niels Alkil, som havde ønsket at udtræde på grund af overvældende arbejdsbyrde.

til 21. april 1960. At fristen blev så kort skyldes, at ingen brasiliansk præsident ifølge forfatningen må sidde flere embedsperioder i træk.

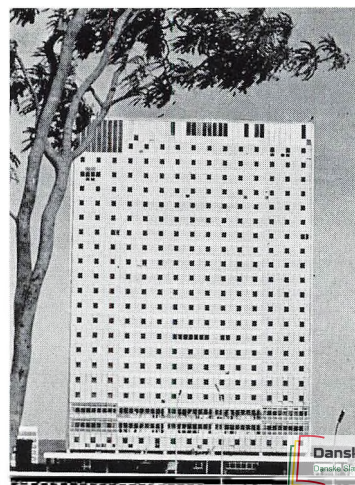
Brasilia ligger 940 km nordnordvest for den tidligere hovedstad Rio de Janeiro på 1000-1200 m højde over havet; trods det behagelige klima virker hverken byen eller dens omgivelser særligt frodige, og synderlig smuk naturlig vegetation forekommer ikke, skønt vandforsyningen er rigelig. Byen var planlagt som et enormt kors, men har nærmere fået facon af en kæmpefugl som følge af terrænets form; denne byplans fader er brasilianeren Lucio Costa, og sammen med arkitekten, Oscar Niemeyer, er han i gang med at skabe nærmest en kæmpeby til ½ million mennesker; flere ønsker man ikke at have boende netop her i regeringsbyen, da jo også helst andre dele af det enorme land skulle udvikles, hvorfor jernbane- og vejnet nu udbygges mod alle verdenshjørner fra Brasilia.

Da vi landede i Brasilias nye lufthavn, hyrede vi en guide for at få mest muligt ud af den korte tid, og på vejen ind mod byen foretog vi en afstikker til en af de 6 planetbyer, man regner med skal omgive Brasilia i en stor ring. Denne satellitby, »Cidade Libre«, (betyder den frie by), er den første og var oprindelig en barakby til alle bygningshåndværkerne, der startede opførelsen af Brasilia; den fremtræder i øjeblikket mest som slum, som det dog er meningen at erstatte med ordentligt byggeri, når man engang får tid og råd til det.

Mellem planetbyerne og Brasilia skal der ligge et grønt område; her placerer man de zoologiske og botaniske haver, parker og gartnerier (som især drives af japanere, hvoraf Brasilia har en relativ stor koloni). I dette område vil man skjule den lette industri, som er absolut nødvendig for at opretholde byens forsyninger med de vigtigste varer til rimelige priser, men anden industri tolereres ikke - selvfølgelig med undtagelse af turist-industrien.

Selve Brasilia er i dag beboet af omkring 150.000 mennesker, og ingen ved, hvornår byen bliver så meget udbygget, at den kan rumme den berammede halve million. Ved at betragte grundplanen kan man forstå både tilhængere og kri-

Banco do Brasil

BRASILIA

Brasiliens nye hovedstad

Da vicedirektør Thaarup og jeg i tiden oktober-december 1965 foretog en rejse til en lang række latinamerikanske stater for at udbygge og etablere forbindelser med gode korrespondenter, var det naturligt, at et af vore store ønsker var at tilbringe lidt tid i Brasilia for at besigtige, hvad der i Sydamerika kaldes verdens 8. vidunder.

Dette lykkedes også for os, selv om vi måtte foretage turen frem og tilbage på én dag, lørdag den 23. oktober (lørdag holdes også de brasilianske banker lukket), hvor vort fly startede ganske tidligt om morgenen fra São Paulo og med ankomst til Brasilia to timer senere. Men først lidt om Brasiliens historie og forudsætningerne for Brasilias grundlæggelse.

De brasilianske kyststrækninger blev opdaget år 1500 af Pedro Alvares Cabral på initiativ af den portugisiske konge, men af politiske årsager blev opdagelsen hemmeligholdt nogen tid. 8 år før havde Columbus for spanierne opdaget de vestindiske øer, og en livlig opdagelsesrejssetrafik fandt som følge heraf sted netop omkring århundredskiftet. Inden ca. 1540 blev der koloniseret i Salvador de Bahia, desuden i nærheden af det nuværende Recife og i højlandet nær São Paulo. De portugisiske kolonisatorer var udprægede handelsfolk; som arbejdskraft udnyttede de den indfødte indianske befolkning og importerede neger-slaver fra Afrika. I løbet af forholdsvis kort tid sammensmeltedes disse 3 befolkningsgrupper, hvorfor Brasilien i dag med alle sine afskygninger af hudfarver ikke har nogen form for raceproblem.

I året 1572 indsatte de brasilianske »lande« en portugisisk vicekonge, og samtidig opdeltes hele territoriet i en nordlig del med Salvador de Bahia og en sydlig del med Rio de Janeiro som hovedstæder, og først 200 år efter blev Rio de Janeiro enehovedstad. I hele Brasiliens »europæiske« historie lagde man kun vægt på at kolonisere og civilisere de smalle kystområder, og hele det enorme indre slumrede en blid tornerosesøvn, der kun sjældent forstyrredes af skattejægere, skønt landets indre er utroligt rigt på metaller, ædelstene, skove etc.

I det store revolutionsår 1789 udkastedes dog tanken om at forsøge at udbygge forbindelserne vestover, og herved fødtes en idé om at lægge hovedstaden ind midt i landet for at trække folk til, så man kunne udnytte nogle af landets enorme ressourcer; dette skete netop, fordi kloge hoveder havde fundet ud af, at kystlandets »dolce-far-niente« klima fremmede lediggang og hæmmede landets udvikling; men bortset fra at adskillige legede med tanken, oplevede Brasilien både at blive selvstændigt i 1822 og en republik i 1889, uden at der skete mere i sagen. Først da Juscelino Kubitschek de Oliveira i 1955 startede sin præsidentvalgkampagne, hvorunder han lovede det brasilianske folk, at grundlæggelsen af den nye hovedstad skulle være hans hovedopgave som præsident, gik man straks efter hans indsættelse i 1956 i gang med at anlægge en flyveplads på den tornebuskbevoksede steppe, hvor nu Brasilia ligger, og datoen for den officielle indvielse af byen blev sat

tikere af den nye hovedstad. Der er ingen tvivl om, at byens beliggenhed og bebyggelsesgrad er langt fordelagtigere end Rio de Janeiro, men det er i høj grad et spørgsmål, om ikke den strenge arkitektur i længden vil komme til at virke noget charmetafældt, især for de lange boliggeders vedkommende. Det overvejende antal boliger vil komme til at ligge i »fuglens vinger«, her vil man også finde de fleste forretninger. Disse kvarterer består af blokke, hvoraf fire udgør en superblok; hver superblok har egen skole, supermarked, kirke, biograf, hospital og små åndehuller i form af parker, ofte med friluftsbad, – og er fuldstændigt afskærmet fra trafik og støj, således at der skulle blive fredeligt og roligt at leve. Men alle blokkene er fuldkommen ensartede 6-etagers huse, bygget på piller, vil absolut intet må ændres ved disse huse uden at Oscar Niemeyer og byplanlægningsudvalget bliver spurgt.

Som det fremgår af grundplanskitsen, er Brasilia lagt ved en sø; denne blev anlagt på den tørre højslette, ca. 1000 m over havet for at muliggøre skabelse af et behageligt klima og for at skaffe byens beboere gode rekreative områder. Længs denne sø findes mere »individuelle« vil-lakvarterer, hvor rækkehusstypen er den fremherskende, og med tiden, når haverne gror til, vil disse kvarterer nok blive de bedste at leve i. Et af områderne ved søbredden er reserveret fremtidigt ambassadebyggeri; den brasilianske stat stiller grundene gratis til rådighed, og opførelsen af bygningerne er overladt til de fremmede stater selv – på den betingelse, at byggestilen harmonerer med Oscar Niemeyers ideer.

Fra planetbyen og boligkvartererne kørte vi ind på »Monumentalgaden«, hvor vi standsede adskillige gange for at tage de mange imponerende bygninger i nærmere øjesyn. Gaden bliver med tiden omkring 6 km lang og visse steder

godt 300 m bred, opdelt i kørebaner i siderne og med en slags parkanlæg i midten. Her, som næsten alle andre steder i Brasilia, er den gående og den kørende færdsel fuldstændig adskilt, således at man skulle få en trafiksikker by. I dens nordvestlige ende ligger byens jernbanestation, længere ind mod centrum finder man observatoriet, et kaserneområde, en ridebane og forskellige sportsanlæg og et messeområde.

Hvor boliggederne krydser hovedgaden, ligger busstationen, der er opført i 3 planer; her omkring ligger bankkvarteret, specialforretninger, byens museum, teatrene og radiostationen.

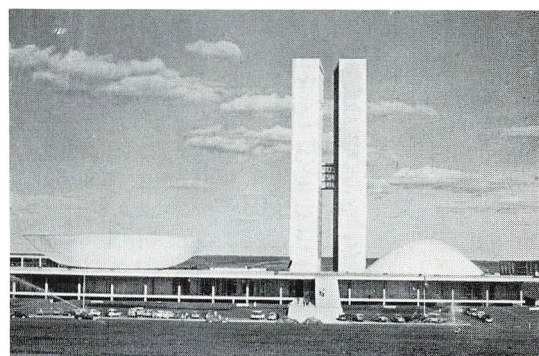
Herefter kommer man til den arkitektonisk mest spændende del af Brasilia. Først standsede vi ved domkirken, der endnu langt fra var færdig, faktisk er man endnu kun nået til at opføre jernbetonskelettet, der er formet som en enorm krone, som skal belægges med mosaik engang. Selve kirkerummet skal graves ned i jorden og formes amfiteatralisk, men trods omfattende indsamlinger er man langt fra færdiggørelsen. Herefter kørte vi langs ministerialespladen, der består af 11 blokke på hver 10 etager, hvis vigtigste byggemateriale tilsyneladende er glas.

Monumentalgaden slutter mod sydøst i Praça dos Tres Poderes (de tre statsmyndigheders plads), hvor højesterets og parlamentets bygninger ligger; præsidentpaladset er trukket noget tilbage fra pladsen mod øst og adskilt fra denne med beplantninger, der skal blive til en park. Parlamentet er et mægtigt kompleks bestående af 2 meget høje glashuse med administrationskontorer og en foranliggende lang lav bygning, på hvis tag er anbragt en enorm skål og en lidt mindre flad kuppel, begge af hvid beton, hvor henholdsvis deputeretkammeret og senatet holder til.

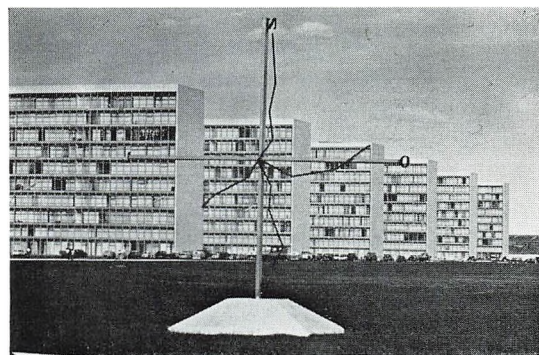
Præsidentpalæet – morgenrødens palads – var den første blivende bygning man opførte i Brasilia; det blev indviet allerede i maj 1958. Arkitekten Oscar Niemeyer har i denne bygning skabt et kunstværk i beton og glas: let, rent og næsten strengt i linierne, og alle uden-omsværker såsom balkoner, guirlander og figurer, som palæet oftest er udstyret med, er bandlyst fra den lange, lave bygning. Den eneste udsmykning er i virkeligheden søjlerne, hvis facon er umulig at beskrive; iøvrigt er netop denne søjlefigur blevet Brasalias vartegn, og noget smukkere kunne man næppe have valgt. – Præsidentens palads er opdelt i to skarpt adskilte dele, den officielle med venteværelser, modtagelsesrum, konferenceværelser, bibliotek og kontorer og den strengt private boligafdeling, hvortil der iøvrigt hører en kirke. Denne lille kirkebygning viser måske allerbedst, hvem der var Oscar Niemeyers læreme-

ster; den er tydeligt inspireret af et af den berømte Le Corbusier's mesterværker: kapellet i Ronchamp i det østlige Frankrig. – Desværre var der den dag, vi besøgte Brasilia, ikke adgang for publikum til præsidentpaladset, men der skulle være en smuk udsigt derfra ned mod søen.

Det er svært at sige noget præcist dækkende om Brasalias arkitektur, dertil er den os for fremmedartet. Der er på én gang noget ophøjet, sterilt, fascinerende, fjerlet og tungt, indsmigrende og kedeligt over den, men vor ægyptiske guide var i hvert fald ikke i tvivl, han fandt Brasilia vidunderlig, idet han udtalte: »Hvis dette ikke er paradiset, kan paradiset ikke ligge langt herfra!«. Dette rimer næsten for godt med et afsnit i den lille turistbrchure, som vi købte ved ankomsten. Heri refereres nemlig en vision eller spådom, en italiensk munk fremsatte i 1883: »Mellem 15° og 20° sydlig bredde på stedet, hvor tre floder løber sammen og danner en sø, vil en stor civilisation blive født. Dette vil ske i den 3. generation, og det vil blive det forjættede land«. – Den 3. generation må vel leve nu, og for at spådommen kunne gå i opfyldelse, har man, hvor 3 floder løber sammen på ca. 16° sydlig bredde, gravet en kunstig sø – og munken João (Giovanni) Bosco er nu en af den katolske kirkes helgener!

Kongressen

Ministerialbygninger

Domkirken

Af kontorchef Kaj Sørensen

a propos aktieudvidelsen . . . .

Endnu en gang

Ja, endnu en gang udvidede Handelsbanken sin aktiekapital, den syvende emission i rækken siden 1956, denne gang med 50 mill. kr. til 250 mill. kr., i dagene 4. til 15. marts.

Sidst i februar lå det berygtede emissionscirkulære – som vist stadig har rekorden i omfang – på bordet hos afdelinger og filialer. Denne gang var det på 15 sider + 2 bilag, og dertil kom efterhånden tre supplerende cirkulærer med yderligere 9 sider. Stakkels dem, der skal læse dem; det er hårdt nok at skrive dem.

Dette års emission adskilte sig på et væsentligt punkt fra de senere års, idet tegningskursen var sat til 125 % mod hidtil 105 %. Baggrunden herfor var ønsket om at styrke bankens reserver, som uanset de store årlige henlæggelser ikke procentvis har kunnet følge med udvidelserne af aktiekapitalen, der som bekendt har været nødvendiggjort af banklovens krav om forholdet mellem egenkapital og forpligtelser. Medens de åbne reserver således ultimo 1961 udgjorde 218 % af aktiekapitalen, var den tilsvarende procent ved sidste årsskifte kun 162.

En nydannelse må altid regne med en vis modstand, og på de to generalforsamlinger forud for emissionen kom der da også nogen kritik til orde; men denne blev sagligt imødegået af bestyrelsens formand. Da man måtte være forberedt på, at kritik af tegningskursen også kunne blive fremsat »over skranken«, udsendtes et cirkulære med et fyldigt talmateriale til støtte for de kolleger, der skulle stå i skudlinien, og det er vort indtryk fra udtalelser fra disse, at materialet var kærkomment og virkede efter hensigten.

Det blev bl. a. påvist, at det ingeniør har været en ringe forretning at investere i Handelsbankaktier forud for kapitaludvidelserne. Havde man eksempelvis købt aktier i december 1955 til den da gældende kurs – 182 % – og deltaget i de mellemliggende udvidelser, besad man nu det femdobbelte aktiebeløb og til en gennemsnitskurs på knapt 124½ %, og disse aktier stod umiddelbart efter emissionen i år i kurs 226 %. I mellemtiden havde man kunnet hæve et udbytte på fra 9 % til 11 % af den aktuelle aktiebesiddelse. Havde køberen af aktierne i stedet valgt at sælge tegningsretten ved kapitaludvidelserne, ville han herigennem have modtaget en udlodning på ca. 187 % af aktiebeløbet, i mange tilfælde skattefrit, foruden udbyttebetalingen, der i den 11-årige periode har udgjort 115 % af aktiebeløbet. Sætter man denne afkastning i forhold til købskursen på 182 %, kan man sige, at forrentningen rundt regnet har beløbet sig til ca. 15 % p. a., samtidig med at kursværdien er steget med 44 % af aktiebeløbet.

Også på et andet felt skete der nyt ved denne emission, nemlig med hensyn til aktiernes beløbsstørrelser, idet der kun vil blive udstedt aktier på 4000 kr., 2000 kr. og 1000 kr., men ikke på 200 kr. og 100 kr. Det har længe af arbejdsmæssige og omkostningsmæssige grunde været overvejet at standse udstedelsen af aktier i disse størrelser, der jo enkeltvis kun repræsenterer en relativt ringe investering. Ved de senere års emissioner er deres antal forøget stærkt; af de 17.525 aktiebreve, der blev trykt efter 1965-emissionen på 25 mill. kr., var de 8.850 eller over halvdelen på 200 kr. eller 100 kr., men de repræsenterede kun ca. 1½ mill. kr. aktiekapital; i alt cirkulerer der 39.500 aktier i disse størrelser.

Da man kunne forvente en vis uvilje i første omgang mod denne foranstaltning, tilbød banken sine aktionærer at skaffe småbeløb i det frie marked, så tegningsretten, hvis man ønskede det, kunne udnyttes, som om der havde været adgang til at tegne småstykker. I praksis afvikledes ekspeditionen som en tegning, blot leveredes det tegnede aktiebeløb i form af gamle aktier på 200 kr. og 100 kr., eller der leveredes et interimsbevis på 1000 kr. til hel eller delvis dækning af det gamle plus det nytegnede aktiebeløb (hvorved banken skaffede sig de nødvendige småstykker).

Vi er vel klare over, at denne ekspeditionsform betød en stærk belastning for kollegerne i afdelinger og filialer; men vær forvissat om, at det var ikke bedre i Hovedsædets Kupon-Afdeling, hvor postbunkerne målt med metermål. 35 raske bankfolk af begge køn lagde i tegningsdagene ryg til med godt humør, selv når banken for adskilliges vedkommende også ydede lys og varme til langt ud på aftenen.

Handelsbankens Kor og Orkester's store festaften

Den 6. marts afholdt Handelsbankens Kor og Orkester sin 25-års jubilæumskoncert i Haandværkerforeningens store sal, der var fyldt til sidste plads.

Mange var mødt frem, ikke blot for at høre sang og musik, men også for at hylde dirigenten, korchef Holger Schou, der har formået at holde sammen på dette kor og orkester i så mange år. Årsagen til sammenholdet må være, at hr. Schou er en dygtig musiker og instrumentator, der forstår at finde karakteristiske ting frem – omskrive og arrangere, således at alt klinger, som det skal.

Koncertprogrammet har altid været afvekslende og spændende, og det var det også ved jubilæumskoncerten.

Orkestret lagde for med Schuberts 5. symfoni, som blev fikst og yndefyldt spillet – dog kunne primøerne godt give lidt mere fra sig. I Beethovens 2. klaverkoncert spillede orkestret sig betydeligt op, måske inspireret af Jane Otzens både følsomme og inciterende spil. Det er dog kedeligt at sidde i en koncertsal og kun høre solisten, hvor havde det været rart, hvis flygel og solist var blevet anbragt på en forhøjning ligesom koret.

Koret sang alene en del sange, hvoraf »Tre tralande jäntor« var meget originalt arrangeret. Orkester og kor i forening fremførte bl. a. valsen fra Strauss-operetten »Indigo«, der måtte gives da capo. Igennem årene har det været disse arrangementer af operetmelodier, der har gjort mest lykke. Her kan man høre altstemmerne mere end i a capella sangene. – Synd at ikke flere vil synge alt – men da det kræver betydelig mere musikalitet at synge understemmerne, er det nok svært at få damer til det. Koret er ellers i den lykkelige situation at have nogle

aldeles henrivende sopranoer, men man skal sandelig også lytte godt efter for at høre alterne.

Den russiske sang »Afsked« virkede meget imponerende og var sammen med Dvoraks »Down the road« blandt de bedste.

Der var masser af blomster til dirigent og solist, og det var fuldt fortjent.

Den vellykkede koncert sluttede med dans til midnat. Man har forhåbentlig ikke ofret ret meget på danseorkestret.

Othar Madsen

Herover: Dirigenten, korchef Schou, modtager efter at være blevet laurbærkranset hyldesten fra orkester, kor og publikum.

Øverst til venstre: Solisten Jane Otzen.

Herunder: Orkester og kor under Holger Schous inspirerende taktstok.

HVID

med sorte striber

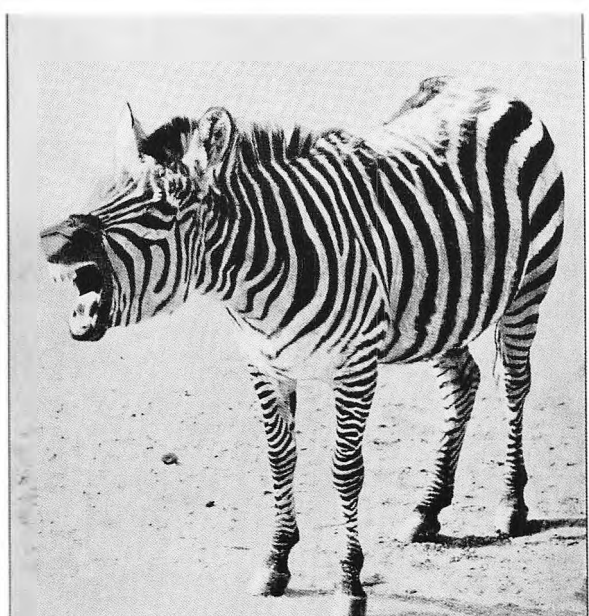
eller

SORT

med hvide striber

AF UNDERDIREKTØR BENDT HANSEN

Det er sjældent, at der kun er én opfattelse af tingene. Dette kan vel også siges, når talen falder på vor banks annoncering, som – det er vi i hvert fald nogle, der har indtryk af – ofte giver anledning til livlig diskussion kollegerne imellem. Men dette er vel i og for sig naturligt. En annoncering tilstræber netop at blive forstået og opfattet af alle, og derfor har alle mulighed for at tage del i diskussionen. Det er imidlertid ikke tanken, at karakteren i Handels-

Det er sjældent, at der kun er én opfattelse af tingene! Dette gælder også, når familien drøfter børnenes fremtid. Men én ting er der altid enighed om: at det er brug for mindre penge den dag, han eller hun måske selv skal etablere sig.

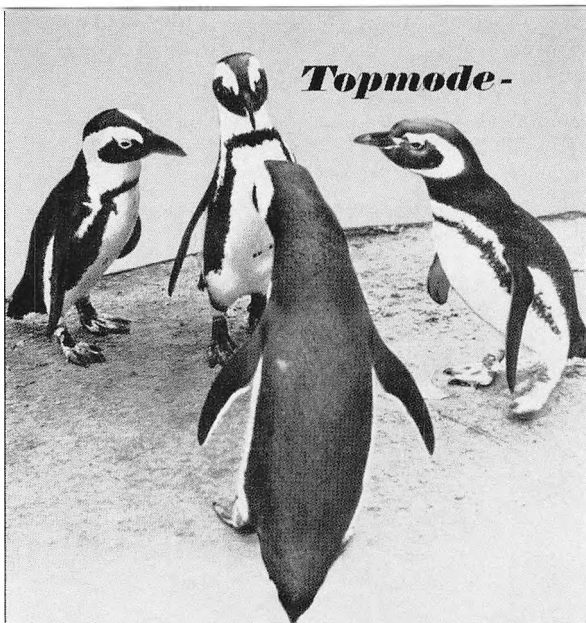
I den forbindelse er det værd at lægge mærke til, at i HANDELSBANKEN kan man låne, når man har sparet regelmæssigt op. Kom ind og tal med os om et *opsparingslån* (eller ring hele døgnet på 1100 22 drøj-og-konto).

En bankbog er også rart at hi.

200 afdelinger og filialer
som er altid en HANDELSBANK i nærværet

HANDELSBANKEN
også vognmandens bank

banks annoncering skal nærmere bedømmes i denne artikel. Derimod vil jeg beskæftige mig med spørgsmålet, om bankannoncering i det hele taget tjener noget formål. Bankannoncering er ikke af nyere dato. De husker måske den lille montage, som blev bragt i bankens trykte årsregnskab for 1964, hvor man bl. a. fik prøver på nogle af bankens første annoncer. Uden at vi skal fordybe os i fortiden, kan det slås fast, at bankannoncering indtil for en halv snes år siden koncentrerede sig i bestræbelser for at forstærke publikums indtryk af bankerne som noget sikkert, institutioner man kunne have tillid til og trygt overlade sine værdier, hvad enten det drejede sig om kontanter, værdipapirer eller lignende. Annonceringen ændredes for en halv snes år siden hen i den retning, at nogle enkelte banker, deriblandt Handelsbanken, bragte mere »salgsprægede« henvendelser til publikum – sikkerhedsmomentet blev skudt i baggrunden – og i stedet fremkom man med konkrete tilbud eller pegede på særlige fordele i forbindelse med forskellige bankforretninger – med andre ord, man kan sige, at bankerne dermed lagde sig på linie med det øvrige erhvervsliv, som igennem en menneskealder eller måske mere har formået gennem annoncering at få forbrugerne rigtig i tale. Udviklingen kan have mange årsager. Personlig tror jeg først og fremmest, at den stadig stigende konkurrence om indlånsmidlerne, som har været til stede i den nævnte periode, har været den stærkeste begrundelse herfor, men også en anden faktor, der ganske vist er direkte afledt af konkurrencen, har sin andel. Jeg tænker på den tendens, der har gjort sig gældende i bankerne til at henvende sig til den almindelige borger i samfundet. Bankerne har herigennem tilstræbt at skabe et billede af sig selv som venlige og imødekommende forretninger, hvor publikum er velkomne og vil kunne få alle problemer

Topmode-

alvorlige problemer er til drøftelse – Af og til holder De sikkert også »topmoden« med familien for at drøfte fremtidige større anskaffelser. Det kan være udsøftning af vognen om aften eller to, det kan drøje sig om køb af en vaskemaskine eller om en afløser for det gamle TV-apparat.

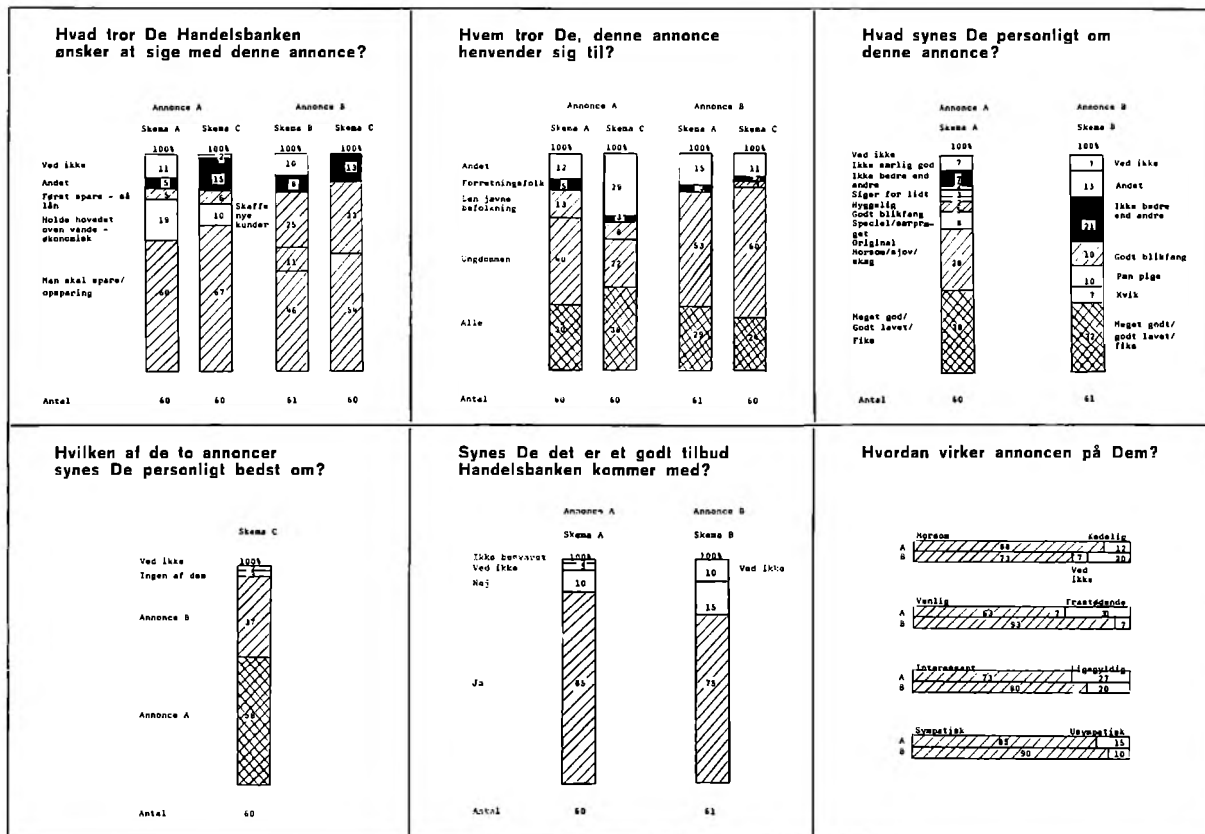
I alle tilfælde bliver det hele meget nemmere med et *opsparingslån* i HANDELSBANKEN. Så kan De låne, op til det dobbelte af det beløb, De selv har sparet op. Kom ind og tal med os om et *opsparingslån* (eller ring hele døgnet på 1100 22 drøj-og-konto).

Det er så nemt at overføre penge fra Deres lønningsskonto til et opsparingslån

200 afdelinger og filialer
som er altid en HANDELSBANK i nærværet

HANDELSBANKEN
alltid med i billedet

løst. Dermed har annonceringen også fået et præg af det, som efterhånden er almindelig kendt som »public relations«.

I 1965 annoncerede pengeinstitutterne herhjemme i dagbladene for ca. 6½ mill. kr. – vel nok det største årlige beløb, som hidtil er blevet brugt til annoncering på dette felt. Men kan det nu nytte at annoncere – får bankerne noget for disse relativt mange penge, eller er det kun reklamebureauerne og

dagbladene, der lukrerer heraf? At fremkomme med et positivt svar herpå ledsaget af konkrete tal, der underbygger dette, er umuligt, men vi er – i hvert fald for Handelsbankens vedkommende – i besiddelse af sådanne argumenter, at en fortsættelse af annonceringen og de dermed forbundne udgifter er absolut forsvarlig.

En af de måder, hvorpå man kan danne sig indtryk af annonceringens værdi, er en gennemførelse

Det gælder om at holde hovedet oven vande!

Når det drejer sig om værdifulde økonomi hjælper en reserve i banken mere end De skal synes. Et Dødsreserve kan blive op til fem gange så stor, når De har...

Det er så nemt at overføre penge fra Dødsreservekonto til et opsparingslån

HANDELSBANKEN
altid med i billets

Har De fået et "OPSPARINGSGLÅN" i Handelsbanken?

Jeg sparer 100 kr. ved hver måned - eller 1.200 kr. om året - og kan låne 1.200 kr. til brug som ønsket over 2 år til 7 måneder

Forlænger jeg kun mig efter 18 måneder skal jeg betale 100 kr. om måneden

eller 24 måneder kan jeg låne det beløb af min egen reserve 100 kr. om måneden

Kom ind og tal med os om et OPSPARINGSGLÅN

HANDELSBANKEN

også ungdommens bank

De to testede annoncer og aversit nogle af resultaterne

A

VORBANK 9

af en måling af annoncerne gennem interviews. Vi har for nylig ladet foretage to af hinanden helt uafhængige undersøgelser af vor banks aktuelle annoncering; disse undersøgelser giver hver for sig samme positive billede. Fra resultatet af en af disse undersøgelser, foretaget af »Scantest«, bringes på side 9 nogle diagrammer, som viser publikums reaktioner på omstående to annoncer.

Desværre tillader pladsen ikke at give Dem alle enkeltheder fra denne undersøgelse, og De kan derfor med en vis ret drage den slutning deraf, som De nu engang ønsker. For banken er der imidlertid ingen tvivl om, at undersøgelser af den beskrevne art i alle tilfælde kan give os en retningslinie for den værdi, som en annonce eller annonceserie har for banken i dennes bestræbelser for at gøre publikum opmærksom på det fornuftige i at få et opsparingslån. En mere direkte måde, hvorpå man kan måle annonceringens værdi – og måske en mere naturlig måde – vil være at følge virkningen på tilgangen af nye kunder eller nye konti i forbindelse med den pågældende annoncering. I den forbindelse kan det nævnes, at banken, da den i februar 1965 af årsager, der ikke skal omtales her, ophørte med at annoncere for opsparingslån, kunne registrere en ganske betragtelig nedgang i tilgangen af sådanne nye konti. Men lad os være enige om, at annoncering alene gør det ikke. Annoncering må kun betragtes som et af de midler i vort akkvisitionsarbejde, der er med til

at henlede opmærksomheden på det, vi ønsker at gøre publikum opmærksom på. Det væsentlige for akkvisitionsarbejdet er først og fremmest en fornuftig og god kundebehandling. Det kan ikke nytte, at vi har en god vare at »sælge«, og at vi på en passende måde gør publikum opmærksom herpå, hvis vi ikke også er i stand til netop gennem god kundebehandling at »sælge« varen.

Ingen højere-

og sikker et overblik. - Også vi mennesker forsøger at bevare overblikket - F.eks. over vor økonomi. Kan der nu blive råd til at sætte det sommerhus på grunden til næste forår? HANDELSBANKEN vil gerne hjælpe Dem, både til at bevare overblikket og til at erhverve sommerhuset. Kom ind og tal med os om et opsparingslån (eller ring hele døgnet på 1100 22 drøj-en-konto).

Det er så nemt at overføre penge fra Deres lønningskonto til et opsparingslån

HANDELSBANKEN
altid med i billedet

Det bliver varmere til sommer!

men kulden generer ikke vor ven isbjørnen Natasen har forsynet ham med en dejlig tøj- og vægt pels, så han kan holde varmen. Appropos varmen! Ser De frem til sommerens glæder? Campingturen i herlige uger i sommerhuset - eller

turen langt sydpå. Alt stiler krav til tegnebogen. Men det hele bliver varmere og mere sommerligt!

HANDELSBANKEN kan hjælpe Dem med at få et opsparingslån (eller ring hele døgnet på 1100 22 drøj-en-konto).

Det er så nemt at overføre penge fra Deres lønningskonto til et opsparingslån

HANDELSBANKEN
altid med i billedet

Der er kun 7 år til bankens 100 års jubilæum

Et interview med fhv. vicedirektør R. Kæstel

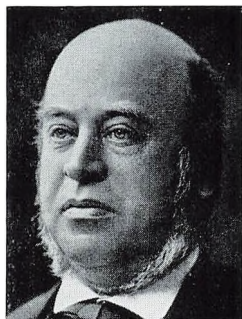
På 2. sal i bankens ejendom i Laxegade residerer fhv. vicedirektør R. Kæstel i det tidligere af Remburs-Afdelingen benyttede taleværelse. Han higer og søger i gamle bøger, papirer og korrespondance, kort sagt alt, hvad der kan bruges som materiale til en bog om Handelsbankens historie, og det er hans drøm at kunne forelægge en pæn bog herom ved bankens 100 års jubilæum i 1973.

Der står ikke »Besøg forbudt« uden på døren, og vi tillader os derfor at banke på og finder direktør Kæstel dybt begravet i sine bøger og papirer. Vi ved jo godt, hvad direktør Kæstel sidder og laver, og vi spørger ham, hvad han synes om arbejdet.

Jo, svarer direktør Kæstel, det værste er næsten, at jeg er så forfærdelig nysgerrig, og derfor forfalder til at beskæftige mig med en hel del ting, som jeg træffer på min vej, og som ikke kan komme med i bogen, men jeg syntes, at det er ganske morsomt at arbejde med disse gamle ting, selv om man bliver frygtelig snavset af at rode i de støvede sager. Jeg tilbringer også nogen tid på Det kgl. Bibliotek, på Rigsarkivet og navnlig på Universitetsbiblioteket, hvor jeg læser i de gamle aviser og undertiden finder nogle korn, men disse gamle aviser er lige så støvede som bankens korrespondance. Derimod kan indholdet være ganske friskt.

Ja, men fortæl os lidt om de fjerne tider. Er det ikke D. B. Adler, der er Handelsbankens stifter?

Jo, det har De ret i, at således betegnes han, og det er heller ikke forkert. Som De måske ved, var D. B. Adler en af Privatbankens stiftere og medlem i ca. 9 år af Privatbankens Bestyrelsesråd. Når han forlod Privatbanken, skyldtes det, at samarbejdet mellem ham og Tietgen efterhånden blev mere og mere spændt, og det medførte Adlers udtræden af Privatbankens Bestyrelsesråd. Sikkert følte han nogen bitterhed i sindet over for Tietgen; og det er meget sandsynligt, at det er rigtigt, når det siges, at Adler fra den dag arbejdede med tanken om at stifte en ny storbank. Sammen med veksele-

D. B. Adler

rer le Maire, som også havde haft sæde i Privatbankens Bestyrelsesråd, arbejdede Adler i de følgende år for at tilvejebringe grundlaget for en ny bank, og det lykkedes i al hemmelighed at få aktiekapitalen placeret, dels her og dels i udlandet, som det hedder i et i marts 1873 udsendt prospekt. Da Handelsbanken blev stiftet den 6. marts 1873, var hemmeligheden så godt bevaret, at ingen, heller ikke Tietgen, havde haft nogen anelse om, hvad der var i gære. Det syndikat, som havde overtaget aktiekapitalen, havde ikke i sinde at beholde den. Meningen var – således som tilfældet på den tid ofte var ved stiftelsen af et nyt aktieselskab – at garantierne eller stifterne forbeholdt sig en gevinst ved salget af aktierne, hvilket navnlig i Gründerperioden i 1870'ernes første år, da spekulationslysten var stor, ret let lod sig gøre.

For Handelsbankens vedkommende udbødes aktierne til 110 %. Kapitalen var ansat til 8 mill. Rd., heraf indbetaltes straks 15 % og derefter i årets løb yderligere 45 %, således at kapitalen ved årets udgang var på 4,8 mill. Rd. I 1875 indkaldtes yderligere 15 %, men i 1879 blev der truffet bestemmelse om, at de sidste 25 % ikke skulle indbetales. Kursen 110 % holdt ikke længe. Selv om Handelsbank-aktier ikke manglede interesse hos publikum, måtte de ganske naturligt følge med i den almindelige afsvækkelse, der fandt sted på børsen i stiftelsesåret og senere.

I spidsen for banken kom der til at stå et bestyrelsesråd og en direktion, sidstnævnte på 3 medlemmer. I bestyrelsesrådet kom naturligvis ikke blot D. B. Adler og le Maire. Ved siden heraf kom en række fremragende mænd, af hvilke kan nævnes Estrup, provisorietidens konseilspræsident, brygger Jacobsen, grosserer J. F. Carøe og professor Nellemann, der blev Estrups justitsminister. Direktionen bestod af greve W. Sponneck, A. E. Reiman og M. Levy, hvoraf de 2 førstnævnte overgik fra direktionposter i Nationalbanken, medens Levy beklædte embedet som statsgældsdirektør. Det var meget fornemme folk, der kom i bankens første bestyrelse og direktion, og dette har utvivlsomt haft sin store betydning for den anseelse, som banken straks vandt.

På den tid, da banken blev stiftet, var der tyde-

lige tegn i sol og måne på, at vi gik vanskelige tider i møde efter Gullasch-tiden i 1870'ernes første år. Allerede i foråret kom krisen i Wien, der bredte sig til Tyskland, og som ramte spekulanterne og en række af de nye foretagender, ikke mindst bankhuse.

På børserne raslede de før så eftertragtede papirer ned. Herhjemme medførte de urolige forhold uden for vore døre en betydelig usikkerhed, men om nogen panikstemning var der langt fra tale. Handelsbanken var naturligvis som de andre banker opfordret til en vis tilbageholdenhed, men bankens ledelse var vågen og energisk og allerede inden årets udgang havde banken stiftet 2 betydelige aktieselskaber. Det ene var De Forenede Oplagspladser og Værfter. Handelsbanken købte af firmaet Jacob Holm & Sønner nogle store arealer på Christianshavn og dannede derpå et aktieselskab, idet den udbød aktierne på markedet og fik disse pænt afsat. Den købte endvidere Firmaet Crome & Goldschmidt i Horsens, hvilket firma banken overtog og omdannede på lignende måde som De Forenede Oplagspladser og Værfter, under navnet Aktieselskabet Crome & Goldschmidts Fabriker. Begge disse transaktioner gav banken en ret pæn fortjeneste, og foretagenderne var sunde og levedygtige. De lever for resten den dag i dag.

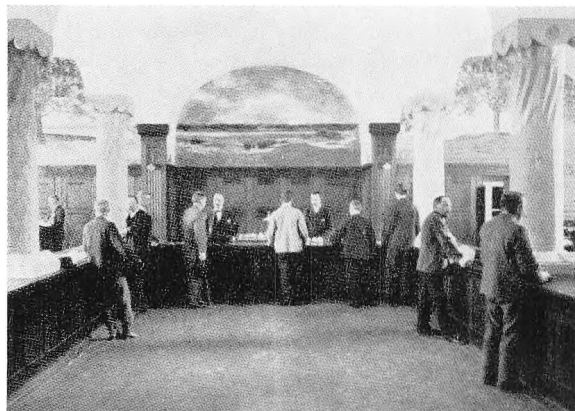
Navnlig for Privatbankens vedkommende kom der i de følgende år en meget vanskelig periode, idet Privatbanken bl. a. led betydelige tab på et engagement, der var sikret ved aktier i Store Nordiske Telegraf-Selskab, og på forskellige jernbaneforetagender. Der havde hersket og herskede dengang stadig en sand jernbanefeber. Også vi var opmærksom på, at en stor bank måtte være indstillet på at være med på dette felt, og det fremgår også af vore vedtægter, at det lå indenfor bankens rammer. Men Handelsbanken holdt en forsigtig kurs også på dette område.

Holdt Handelsbanken sig da uden for jernbanefebren?

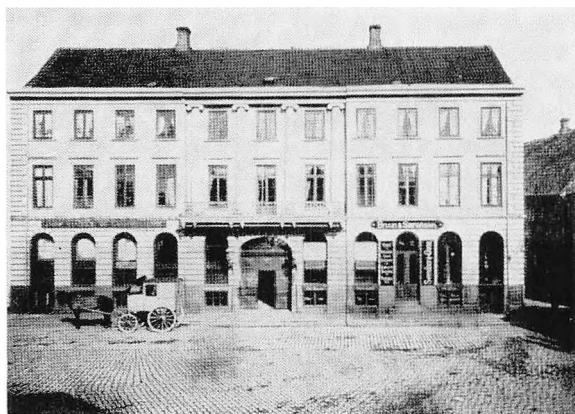
Ja, det kan man godt sige, at den gjorde, men den engagerede sig dog med betydelige beløb i Randers-Grenaa banen og Herning-Silkeborg banen,

Rønne.

Odense.

Aarhus.

Randers.

og banken kan være meget tilfreds med, at disse jernbaner blev overtaget af staten. Dog fik banken et moderat tab på Herning-Silkeborg banen. Det kan måske i denne forbindelse nævnes, at den berømte baron G. A. Gedalia var en meget ivrig jernbanebygger, og bl. a. også byggede Randers-Grenaa jernbanen. Han knækkede halsen på en af de baner, som Privatbanken byggede, han gik konkurs, medens byggeriet på Randers-Grenaa banen stod på, men denne banes bygning fortsattes af konkursboet med fortjeneste, så den var altså uden skyld i Gedalias ulykke.

D. B. Adler døde i 1878, 53 år gammel. Det var beklageligt, at Adler døde så tidligt. Han fik dog gennem Privatbankens genvordigheder en bekræftelse på, at en bankdirektørs interesser i andre foretagender end banken kunne være farlig, men han oplevede ikke den fremgang for Handelsbanken, som han sikkert havde ventet; konjunkturerne var imod, så længe Adler levede. Blomstringen lå forude.

Hvornår kom P. N. Damm?

Lad os se, han kom i 1888. Han var dengang direktør i Privatbanken, men modtog altså tilbudet om at gå over til os.

Banken havde oprindelig til huse i Efterslægtens ejendom på Østergade, der hvor Illum nu har sin forretning. I 1888 erhvervede banken Erichsens Palæ, hvor vi har vort hovedsæde. Indflytningen fandt dog først sted i 1891.

Allerede før banken åbnede sine døre fik den fra Handelsstandsforeningen i Horsens henvendelse om åbning af en filial i denne by, og lignende henvendelser fik banken senere fra andre byer. Imidlertid måtte vi have lov til at puste lidt, men allerede i 1875 åbnede banken filialer, først en i Rønne, der altså er bankens ældste filial, og derpå en i Odense.

I 1874 stiftedes Jydsk Handels- og Landbrugsbank med en aktiekapital på 3 mill. kr., hvoraf Handelsbanken overtog halvdelen. Det var langt den største bank i Aarhus. Allerede i 1876 havde forholdene dog udviklet sig således, at det fandtes mest formålstjenligt at lade banken træde i likvidation og virksomheden overgå til Handelsbanken som en filial af denne. Dette skete da den 1. september 1876. Samtidig blev Jydsk Handels- og Landbrugsbanks kontor i Randers en filial af Handelsbanken, Handelsbanken i Randers.

Man må ikke tro, at det var en nødlidende bank, vi således overtog, selv om de ugunstige tider vel nok har medvirket til beslutningen. Jydsk Handels- og Landbrugsbanks likvidation gav godt og vel 100 % til aktionærerne.

De var altså de fire første filialer.

Slet ikke mere for i dag.

Vi siger tak for samtalen og ønsker held og lykke med arbejdet.

Tak til Vanløse

Det var en ubehagelig oplevelse for kasserer John Grindsted Olsen og vore øvrige kolleger i Vanløse Afdelingen, da en bevæbnet røver den 28. januar tiltvang sig 93.030 kr. fra kassen.

Ovenstående billede er taget, da personalechef Rabbe i afdelingen udtrykte bankens tak til samtlige medarbejdere for den konduite, der blev udvist både under røveriet og i den efterfølgende tid, hvor afdelingen indtil opklaringen ustandselig var i offentlighedens søgelys.

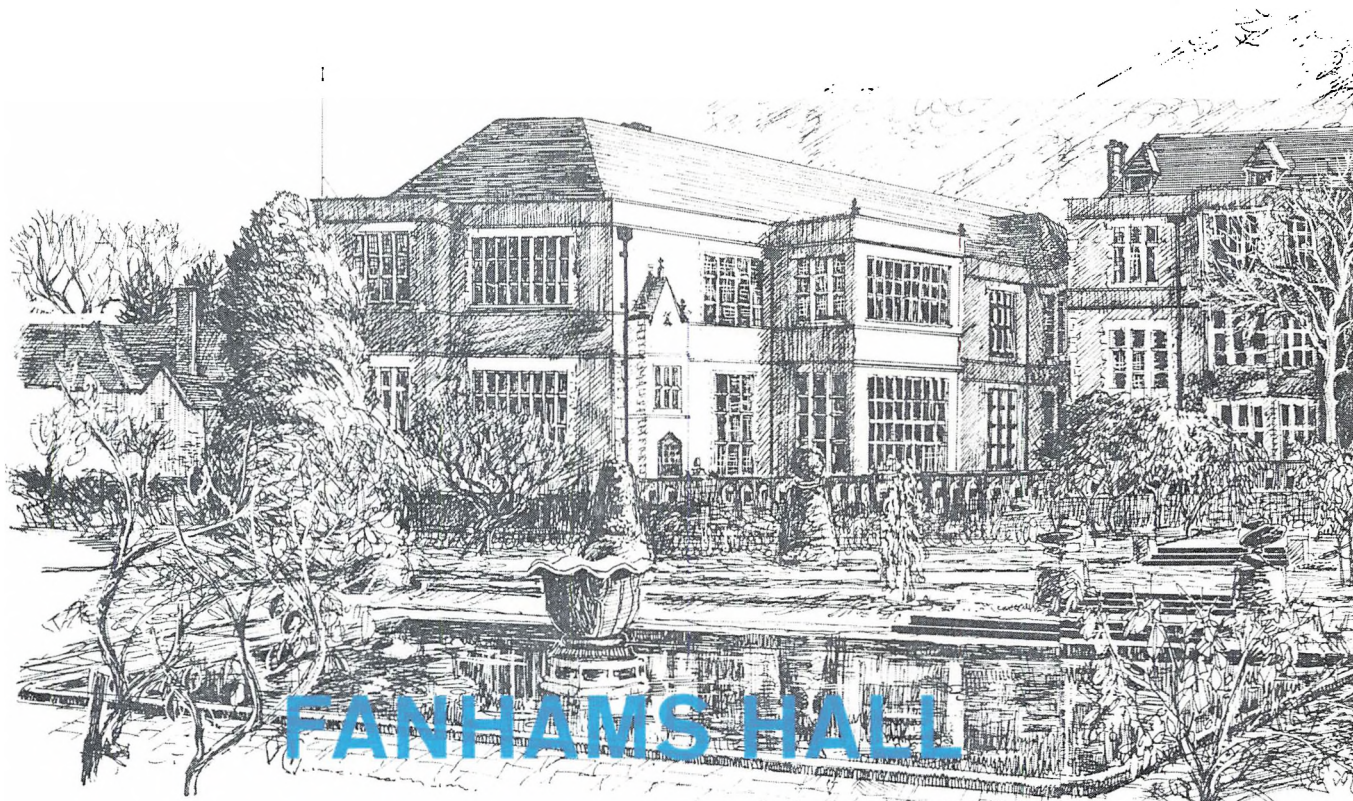
Vicedirektør C. Koefoed 60 år

11. juni 1966

»VOR BANK« ØNSKER TIL LYKKE

Af P. Schmaltz-Jørgensen, Remburs

Ingen by er som London trist og snavset, grå og kedelig, og man har ofte en følelse af at blive kvalt i denne kolos af en storby. Det kom derfor som en befriende opmuntring for mig, da jeg under et studieophold i Westminster Bank i London fik en invitation til bankens kollegium, Fanhams Hall, beliggende ca. 50 km nord for London, ikke langt fra den engelske premierministers landsted Chequers.

I begyndelsen af 1950'erne overtog banken fra en kunde i økonomiske vanskeligheder dette pragtstykke af et engelsk landsted. Det var på det tidspunkt ret forfaldent, og det kostede banken store summer at bringe bygningerne og den omliggende park – der er på størrelse med Kongens Have i København – i brugbar stand. Men efter nogle års arbejde kunne man her starte det første af en lang række træningskurser for bankens senior personale.

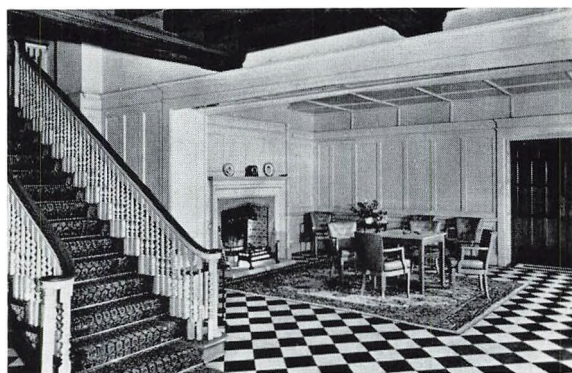
Bygningens størrelse er yderst imponerende – Uglemose virker lille i sammenligning. En del af bygningen er helt tilbage fra femten hundrede tallet, medens det meste af den nuværende bygning er fra ca. 1715. Hvad selve indretningen angår, ser man tydeligt, at bygherrerne dengang ikke har

haft finansielle vanskeligheder og ej heller har været forhindret i at få deres ønsker og mål opfyldt af byggerestriktioner m. v. Alle rum eller sale er med det typiske engelske egepanel halvt eller helt op til loftet, og alle gulve er ligeledes holdt i egetræ. Det første indtryk, nye gæster får, er netop ofte disse bonede egegulve, et slående indtryk, der føles på bagdelen. Man skal tage den med ro på Fanhams Hall og som god bankmand overveje sit næste skridt.

Haven eller parken står mål med bygningen, og som et kuriosum er en del af parken indrettet som en japansk have, med japanske træer, buske, blomster, huse og små broer over små damme. Om aftenen er havegangene oplyst af kulørte lamper. Som et led i Westminster Bank's public relations arbejde holdes parken åben for offentligheden tre-fire søndage om sommeren.

Skulle kursisterne føle trang til andet end lige at vandre rundt og bese de mange botaniske mærkværdigheder i parken og den japanske have, ja så er der – naturligvis vil nogle vel sige – golfbane, tennisbaner og andre udendørs former for tidsfordriv til kursistersnes rådighed. Om vinteren er der mu-

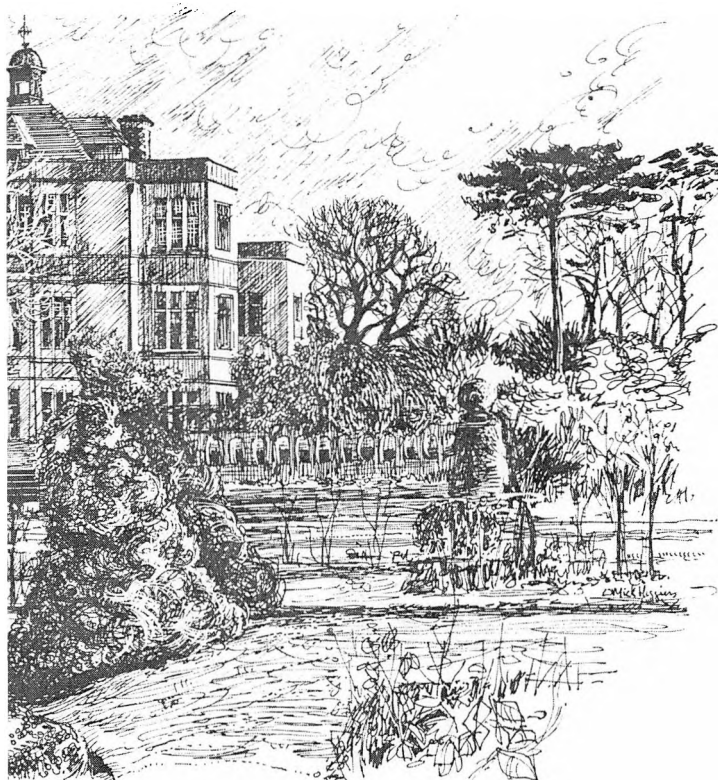
Forhallen

»The Long Gallery« blev sjældent benyttet, da gulvet kun kunne bære nogle ganske få mennesker.

lighed for billard og bordtennis, begge dele er anbragt i ikke mindre end riddersalen.

Dette er de omgivelser, hvori Westminster Bank uddanner og træner den mere avancerede del af personalet. Der holdes kurser her året rundt for afdelingsbestyrere og souschefer, og hvert kursus kan tage op til 48 deltagere. En ombygning af nogle gamle hestestalde vil imidlertid om kort tid kunne bringe kursistantallet op på ca. 60-70. Uddannelse af junior personale finder sted på et andet kollegium beliggende i Oxfordshire.

Allerede ved ankomsten til den nærmeste jernbanestation, Ware, føler man, at en oplevelse er i vente. En privat chauffør venter uden for stationen for at bringe en op til kollegiet, og som udenlandsk gæst får man en overstrømmende modtagelse. Med engelsk venlighed og gæstfrihed føler man sig godt tilpas fra først til sidst.

En indbydelse til at deltage i et kursus på Fanhams Hall betragtes af personalet som en slags forfremmelse, idet der er 99,9 pct. sikkerhed for, at en kommende udnævnelse til afdelingsbestyrer eller souschef står for døren. Det bør

måske i denne forbindelse nævnes, at Westminster Bank har ca. 1300 afdelinger og et personale på 19.000.

De emner, der drøftes og diskuteres, er ikke synderligt forskellige fra, hvad vi har på Uglemose; det er blandt andet public relations, personaleforhold og udlandsvirksomhed. Også selve kurset er genstand for en times diskussion inden afrejsen.

Kurset ledes af fire tutors, udtaget af bankens eget personale for en to-årig periode. Når den ikke gøres længere, er det for stadig at være up-to-date med, hvad der foregår i det praktiske bankliv. Det er et hårdt job at være tutor, idet de meget ofte skal være på kollegiet hele døgnet rundt. Da det kræves, at kursisterne bor på kollegiet, fortsætter man møderne og kurserne om aftenen og ofte til langt ud på natten. Disse aftenmøder er ofte de mest interessante. Jeg overværede blandt andet et foredrag og en efterfølgende diskussion om bankens public relations virksomhed, og deltagerne var så ivrige under diskussionen, at det blev ud på de små timer, inden lyset blev slukket på Fanhams Hall. Som et eksempel på, hvor stor en risiko man løber ved at udtale sig til pressen, gav foredragsholderen et udmærket og morsomt eksempel: The Archbishop of Canterbury aflagde for nogle år siden et besøg i New York for at holde en række foredrag. Ved sin ankomst blev han blandt andet spurgt af en journalist, om han ville besøge nogle af New York's natklubber, hvortil den velærværdige ærkebiskop svarede: - Har De nogle natklubber i New York? Det var næste dag refereret på forsiden af New York Herald Tribune med fede typer: The Archbishop inquires: DO YOU HAVE ANY NIGHT CLUBS HERE?

Lederen af kollegiet, Mr. J. H. Storer, havde deltaget i sidste verdenskrig som major, og selv om omgangstonen var yderst fri, var der af og til en smule militærdisciplin at spore, i særdeleshed under og efter de forskellige måltider, og jeg følte det, som om jeg skridtede fronten af, når jeg sammen med majoren forlod middagsbordet og gik forbi rækken af bukkende bankfolk.

Maden var som alt det øvrige første klasses, og ikke mindre end fire gange i løbet af dagen blev der serveret te og tre gange kaffe. Til middagen serveres rødvin og/eller hvidvin alt efter forgodtbefindende, og ved særlige lejligheder hentes en ekstra fin årgang op fra den enorme vinkælder.

Hvad er mere naturligt for englændere, når de er samlet i flok, end at danne en klub. Hvert kursus har sin egen klub og sin egen bar, hvis overskud den sidste dag bliver brugt til at drikke op.

Det var med disse indtryk af forholdene på Fanhams Hall, at jeg en sen aften drog tilbage til London, og da jeg igen stod på Liverpool Street Station's snavsede perron, indså jeg, hvilken værdi det havde, at Westminster Bank lader sine kurser og sin undervisning foregå uden for London, væk fra stov og snavs, og en mere udbytterig investering end købet af dette landsted har banken vel næppe kunnet gøre.

Spisestuen

»The Great Hall« med malerier af husets tidligere ejere

Igen et rekordår for skattebegunstiget opsparing

1965 blev igen et rekordår for de skattebegünstigede opsparingsformer – også for Handelsbankens vedkommende.

For indexkontrakterne er der tale om mere end en fordobling i forhold til 1964, men også kapitalbinding og børneopsparing viser betydelig fremgang. Disse udmærkede resultater skyldes først og fremmest medarbejdernes store indsats i forbindelse med den nu afsluttede indlånskonkurrence.

Indlånskonkurrencen 1965 viser, at det virkelig kan betale sig at yde en indsats for disse opsparingsformer, og at markedet herfor langt fra er ved at være udtømt. Der kan således næppe herske tvivl om, at dette års store succes, der som nævnt bl. a. giver sig udtryk i dobbelt så mange nyoprettede kontrakter, hænger nøje sammen med, at der i indlånskonkurrencen 1965/66 deltog over 800 medarbejdere mod knapt 400 medarbejdere året forud.

Registreringssedlerne og resultaterne i øvrigt viser, at der er blevet kæmpet hårdt »ude i marken« for at få del i de mange ferierejser for 2 personer til De kanariske Øer og Mallorca og samtidig placere afdelingen eller filialen i den sideløbende afdelingskonkurrence.

Vinderne blev – som det også er fremgået af »Handelsbank-Information«:

1. præmie: en rejse for 2 personer til De kanariske Øer:

Jens Kastrup, Gammeltorv 1233 points

2.–11. præmie: en rejse for 2 personer til Mallorca:

Erna Ravn Jensen, Horsens 1157 points

Grethe Byrum-Jensen, Århus 1058 points

Carl Ove Olsen, Odense 1036 points

Lene Willer Nielsen, Birkerød 970 points

Erwin Engmann, Viborg 945 points

Henry Mikkelsen, Viborg 941 points

Poul Horsted, Hvidovre 930 points

Jens Sten Andersen, Nordhavn 863 points

Karin Reinholdt-Nielsen, Sorgenfri 841 points

Erik Gløe, Odense Filialen, Næsby 764 points

12.–16. præmie: en rejse for 2 personer til Mallorca fordeltes til deltagere i indlånskonkurrencen, som havde opnået 100 points og derover. De heldige blev:

Frede Hansen, Kalundborg

O. Husum Sørensen, Randers

Axel Jensen, Haderslev

Else Helstrup Sørensen, Juelsminde

Kirsten Sünksen, Tønder

Afdelingskonkurrencen, hvor præmierne var »en festaften med banken«, blev vundet af:

Nordhavn Afdelingen
Falkoner Afdelingen
Radiohus Afdelingen

Filialen i Viborg har sammenlagt tegnet sig for det største pointtal målt i absolutte tal, nemlig 2.720 points, og har samtidig placeret 2 mand, assistenterne Erwin Engmann og Henry Mikkelsen, på den individuelle vinderliste. Redaktionen af »Vor Bank« ringede forleden filialdirektør R. J. Aaris, Viborg, op og spurgte om baggrunden for denne præstation.

Filialdirektøren svarede bl. a.:

– Resultatet i år må ses på baggrund af den politik, vi fastlagde forrige år, og som går ud på i højere grad end hidtil at satse på vore udlånskunder. Udlånskunderne er et udmærket marked for skattebegunstiget opsparing. Dette skyldes bl. a., at vi er i så god personlig kontakt med netop denne kundefategori i forbindelse med, at vi har konstateret, at skattebegunstiget opsparing er typisk »enkeltmandsalg«. Medvirkende til resultatet har været vor telefonagitation. Vi har således ringet en del kunder op, som vi umiddelbart mente havde forudsætningerne for enten at tegne index eller kapitalbinding – erfaringerne hermed er absolut gode.

Vi overvejer allerede nu at tilrettelægge et akkvisitionskartotek, så vi til næste år kan få alle kundefrupper systematisk i tale strækkende sig fra indlånskunder over depotkunder til rene udlånskunder.

Vinderen af 1. præmien i indlånskurrencen – rejsen til De kanariske Øer – Jens Kastrup, Gammelortv Afdelingen, udtaler på spørgsmålet om, hvordan man kan opnå over 1.200 points:

– Vi angreb allerede fra starten kunderne fra forskelligt hold – dels i forbindelse med almindelig skrankeinformation, dels ved telefonagitation, som vi har gode erfaringer med. Vi har i øvrigt i år i særlig grad beskæftiget os med udlåns siden.

– Til lykke med resultatet. Hvornår går turen til De kanariske Øer?

– Tak for det; jeg tror vi flyver omkring 15. september.

Assistent Carl Ove Olsen, filialen i Odense, er for tredje år i træk at finde på konkurrencens vinderliste. Vi har talt med Carl Ove Olsen, der oplyser:

Carl Ove Olsen

– Her i Odense har vi igennem de sidste par år opbygget et akkvisitionskartotek, som vi har opdelt i et rent emnekartotek og et kartotek over kunder, der har tegnet en eller flere former for skattebegunstiget opsparing. Kartotekerne indeholder udover oplysninger om foretagens akkvisition tillige oplysninger om eventuel arbejdsgiver, anslået årsindtægt, alder m. v. Vi har haft stort udbytte af dette kartotek. Medvirkende til resultatet har været, at vi siden midten af november og indtil udgangen af januar hver dag i ekspeditionstiden har haft en medarbejder placeret ved et informationsbord midt i ekspeditionslokalet, hvor kunderne direkte kunne henvende sig i spørgsmål om skattebegunstiget opsparing. Jeg vil tro, at vi i gennemsnit har haft 20–30 henvendelser ved dette bord om dagen ...

Nordhavn Afdelingen har præsteret det kunststykke både at placere en medarbejder, assistent Jens Sten Andersen, på den individuelle vinderliste og samtidig stå som vinder af afdelingskonkurrencen, hvor præmien var »en festaften med banken«.

Vi har talt med bestyrer Chr. Andreasen, som bl. a. udtaler:

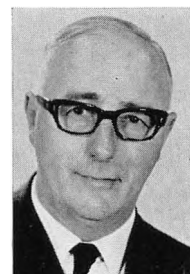
– Personalet her i afdelingen gik til sagen med en ildhu uden lige ... det blev ligefrem en sport at oprette konti for skattebegunstiget opsparing både af den ene og af den anden art. Vi koncentrerede os især om vore indlånskunder, og jeg kan i den forbindelse nævne, at vi i vidt omfang gik ud fra EDB-listerne. I øvrigt holdt vi hver eftermiddag efter ekspeditionstid et møde, hvor vi udvekslede dagens erfaringer og tilrettelagde næste dags akkvisition ...

– Hvornår løb »festaftenen med banken« af stabelen?

– Det skete allerede fredag den 25., hvor vi havde en meget fornøjelig komsammen hos »Lorry«.

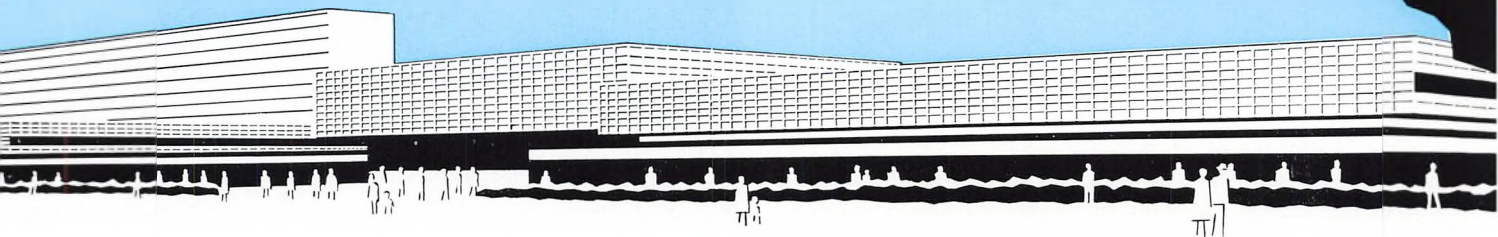
Jens Kastrup

Chr. Andreasen

ALTID MED I BILLEDET

Den 1. april 1966 indviede Handelsministeren det mest moderne forretningscenter i Europa - Rødovre Centrum.

Det blev en stor dag for Rødovre - forstaden som for 50 år siden var en lille landkommune med nogle få hundrede indbyggere, væsentlig beskæftiget med landbrug.

Idag er Rødovre kommune næsten fuldt udbygget og rummer en befolkning på ca. 47.000 indbyggere. Højhuse og smukke grønne områder veksler med store industrikvarterer, hvor en stor del af kommunens indvånere har deres daglige dont. En fornuftig byplanlægning, hvor kommunens dygtige leder gennem 40 år, borgmester Gustav Jensen, har været den ledende personlighed, har muliggjort denne planlægning.

Som et sidste resultat af byplanen har vi nu - Rødovre Centrum.

Hvis man spørger: Hvad er Rødovre Centrum - så vil den adspurgte, hvis han er Rødovreborger - uvægerligt svare: »Det er handelsgartner Knudsen.«

For bag Rødovre Centrum ligger nemlig en livshistorie om en ung mand, som for 40 år siden kom til Rødovre fra sin fødeby Vejle. Uden en øre på lommen, men med hovedet fuld af fremtidsplaner.

Uddannet gartner var han, men hvordan starter man et gartneri uden penge? For Knudsens vedkommende blev sagen ordnet ved et lån i Handelsbankens Gammel Kongevej Afdeling. Og Knudsen købte et lille gartneri i Rødovre.

Som årene gik, udvidede han atter og atter dette og står i dag som ejer af 25 tdr. land gartnerjord i Rødovres centrum og 55 tdr. land i Avedøre. I mellemtiden har han nået at skabe Københavns Grøntorv og Vilvorde gartnerhøjskole. Men alt dette var ikke nok. For når man står op klokken 5 om morgenen, så når man en hel del i dagens løb. I 1962 kom Knudsen på de tanker, at han på sine store arealer midt i Rødovre burde skabe noget særligt. Og tanken om et stort forretningscenter trængte sig på. Efter talrige studiebesøg i udlandets store forretningscentre bad Knudsen arkitekt Krohn udfærdige tegningerne. De blev forelagt borgmester Gustav Jensen og kommunalbestyrelsen, som efter mange forhandlinger gav grønt lys for det kommende storcenter i foråret 1963. I september måned 1963 kunne Rødovres borgmester foretage det første spadestik, det andet tog stadsingeniøren, og det tredje tog Handelsbanken, repræsenteret ved bestyrer Rams-

bøll, Handelsbankens Rødovre Afdeling.

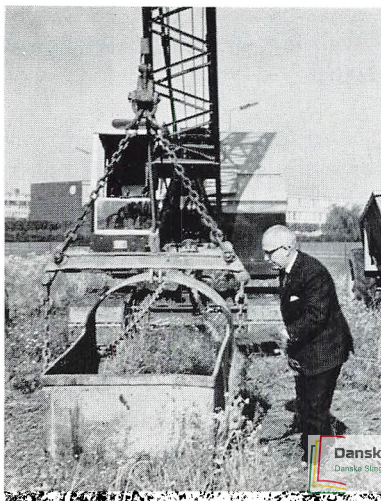
Idag ligger Rødovre Centrum som en smuk pendant til Rødovre Rådhus, som af arkitekter regnes for professor Arne Jacobsens bedste arbejde. Og hvad rummer et sådant center. Det giver plads for et stormagasin og 65 af de førende københavnske specialforretninger. Alt kan man købe under tag. Opvarmede store pladser og gågader giver køberne rig lejlighed til at vælge og vrage blandt forretningslivets mange fristelser. Centrets etageareal spænder over 10 tønder land, det svarer til et pænt husmandsbrug, og de glasoverdækkede torve og pladser svarer til udstillingshallen Forum. Varer til centret leveres ad underjordiske gader, ligeså brede som Lyngby Hovedgade, og dækkende 3200 m². Parkeringspladserne andrager 1000 i starten. Da dette tal allerede er for lille, udvides antallet i den kommende tid til 2000. Store tal - vil De måske sige. Hertil kan man svare ikke for store. Erfaringerne fra udlandet viser, at centerformen er fremtidens forsyningsmål for forbrugerne.

At Handelsbanken nu er repræsenteret i Rødovre Centrum ved en ny afdeling, som selvfølgelig hedder Rødovre Centrum Afdeling, nævner vi kun i forbifarten, fordi vi betragter det som en selvfølge, at vor bank altid er med i billedet, hvor der sker noget.

Da den røde silkesnor blev klippet over til adgangsdøren til det store forretningskompleks ved indvielsen af Centret den 1. april, stod der mellem de 1800 en stille, beskeden mand, som havde god grund til at være stolt over, at en stor opgave nu var løst. Det var handelsgartner Knudsen.

ER.

Bestyrer Ramsbøll tog det tredje spadestik ved byggeriets påbegyndelse.

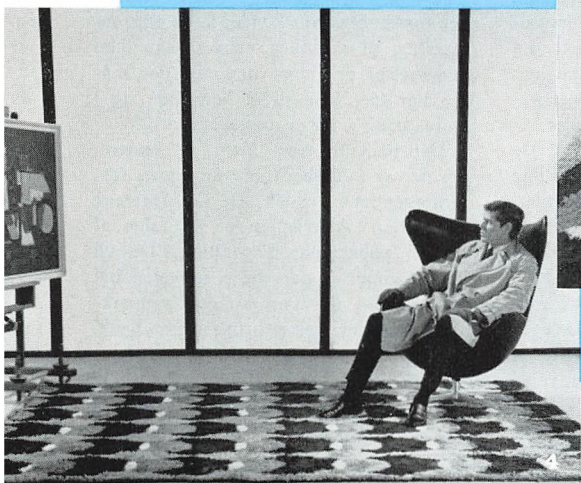

I marts beså et hold Uglemose-kursister Centret og blev vist rundt af handelsgartner Knudsen.

– osse altid med i billedet

Med filminstruktør Jens Henriksen i spidsen optager Minerva Film i øjeblikket en farvefilm for Handelsbanken. Filmen skal naturligvis hedde »– altid med i billedet«. Filmkameraet har snurret mange steder i banken og på mange virksomheder over hele landet. Vor Bank bringer her nogle situationer fra filmen – bl. a. af Willy Rathnow, der har en gennemgående rolle.

VOR BANK 19

SALG OG AKKVISITION

over en bankskranke

Et kursusforedrag

holdt på Uglemose af INGE ANDREASEN

Før i tiden – vi behøver såmænd ikke at gå så mange år tilbage – dækkede begrebet en bankmand måske for mange mennesker noget stiligt, sagligt og også lidt kedeligt. En bankfunktionær var inde i sit stof og var velkvalificeret. Men ofte følte han eller hun sig på et plan, der lå – må jeg sige en lille smule hævet over den almindelige kunde.

Samtidig var bankens kundekreds stort set baseret på et mindre bredt udsnit af den danske befolkning: forretningsdrivende, virksomheder og velstillede private.

I dag er det anderledes. I de sidste 10–20 år har selve strukturen i samfundet ændret sig meget, og den vil uden tvivl ændre sig endnu mere og det med stormskridt.

Den almindelige borger – lønmodtageren, arbejderen, husmoderen, den studerende og mange flere – alle har de fået brug for en bankforbindelse.

Det vil igen sige, at med et bredt udsnit af befolkningen og et større – ja, i mange tilfælde meget større – antal kunder i den enkelte bank er der opstået et behov for flere bankmedarbejdere, der lige fra den første dag må aktiveres med hensyn til skrankearbejdet.

Det er efter min mening en god ting, og jeg vil tro, at langt de fleste kan lide at ekspedere – at have med kunder at gøre. *For kunder er lig med mennesker.*

Jeg skal her prøve at opstille nogle

generelle synspunkter for salg og akkvisition ved skranken.

Læg vel mærke til, at jeg bruger ordet salg – der skal sælges ved skranken.

Dette at sælge sættes i reglen hovedsagelig i forbindelse med forretninger og agenter, herunder også forsikringsagenter. Forretninger og agenter sælger varer, forsikringsagenter sælger policer.

Men De skal også sælge, og det, De skal sælge, er *Deres banks* forskellige varekategorier indlåns- og udlånsformer, boxrum og hvad det nu alt sammen er.

Og hvordan skal De så gribe dette salgsarbejde an? Lad os se på, hvad De selv som kunder vil kræve, hvis De f. eks. går ind i et stormagasin for at købe en vare. De vil uden tvivl anse det for et selvfølgeligt krav, at ekspedienten med det samme kommer Dem i møde med et smil og med en høflig indledning, og dernæst vil De vente varekundskab hos ekspedienten. Alle disse tre faktorer – smil, høflighed og varekundskab – er lige vigtige.

Og det samme gælder, når *De* skal betjene en kunde. Kunden skal mærke, at han bliver venligt og sagkyndigt betjent.

Vær aldrig utålmodig vis ikke, at De eventuelt er træt og søvrig og burde have været før i seng den foregående dag. Vis heller ikke, at De er sur – måske på en kollega eller Deres chef. Det kan aldrig komme Deres kunde ved. Og kunden kan ikke vide, at De måske har en grund til at være mindre veloplagt. Hav tillid til Dem selv, så indgyder De kunden tillid.

De må kende Deres vare. Er De beskæftiget i bogholderiet, må De kende de forskellige former for bankbøger, checkkonti, særlige indlånsformer m. m. Arbejder De i fondsafdelingen, må De have kendskab til dette felt o.s.v. De må gerne støtte Dem til brochurer, men De må ikke blive kunden svar skyldig.

Naturligvis er der ingen, der venter, at De skal vide alt. Gå kun i lag med de ekspeditioner De ved, De kan klare. Hvis det er nødvendigt, må De henvende Dem til en ældre og mere erfaren medarbejder – men kom først med en eller anden høflig bemærkning til Deres kunde – en bemærkning ledsaget af et smil. Og bliv så stående og lyt, når Deres kollega overtager kunden. Tilkald hellere

en kollega en gang for meget end en gang for lidt, og spørg, når kunden er gået, om nærmere detaljer, så De næste gang selv kan foretage ekspeditionen.

De må aldrig glemme, at kunden er det primære – kunden kommer i første række. Har De een gang ladet en kunde gå, uden at han har fået en ordentlig behandling og god besked, vil vedkommende sjældent vende tilbage til lige netop Deres bank.

De skal huske, at det er *Dem* der repræsenterer Deres bank, når De står ved skranken. I det øjeblik har De overtaget det fulde ansvar for, hvordan den videre forretning med kunden skal forløbe – ja, om der overhovedet bliver nogen forretning. Når kunden først er kommet hen til skranken, tænker han ikke længere på den store annonce, der måske har fået ham til at henvende sig i Deres bank – nu er ansvaret Deres.

Det påhviler også Dem at sondere, om der er mulighed for yderligere forretninger med kunden. De skal foretage akkvisition. Akkvisition er en følge af en vel påbegyndt ekspedition; De vil mange gange kunne dreje samtalen ind på områder, der gør kunden opmærksom på fordele ved at bruge Deres bank. Nogle kunder skal akkvisiteres over længere tid – man må gå forsigtigt frem. Og hvis De har formet en ekspedition sådan, at kunden har fået det indtryk, at det er ham selv, der foreslår og spørger, selvom det egentlig er Dem, så er De inde på det psykologisk rigtige.

Det er i det hele taget væsentligt at lægge vægt på de psykologiske faktorer i skrankearbejdet.

Der er ikke to kunder, der er ens, og der er heller ikke to bankfunktionærer, der er ens. Det vil igen sige, at der næppe vil være to ekspeditioner, der former sig helt på samme måde. Det er Deres opgave at vurdere og behandle Deres kunder individuelt – det kan være svært, men det kan læres!

Står De over for en kunde, der er meget ældre end De selv, og tilsyneladende har forstand på det, sagen drejer sig om, skal De selvfølgelig ikke begynde på lange forklaringer, men svare på de spørgsmål, der bliver stillet, og nu må De ikke misforstå mig – De skal lade kunden føre ordet. Står De derimod over for en kunde, der tilkendegiver, at han ikke er orienteret, men f. eks. har set den og den annonce, ja, så skal De give en grundig forklaring. En god regel er: Docer aldrig over for Deres kunde. Få aldrig kunden til at føle sig mindreværdig og uvidende.

Står De over for en kunde, der er kort og koncis i sine udtalelser, så vær selv det samme, (men husk stadig smilet).

Kan Deres kunde lide at snakke, og har han god tid – så hav selv god tid o.s.v., o.s.v. De skal spille på kundens

Fulldmægtig Inge Andreasen, daglig leder af Radiohus Afdeling, har deltaget på det kursus for befordrede, som afholdtes på Uglemose den 7.-24. marts. Her skulle samtlige kursusedlagere traditionen tro holde foredrag over et opgivet emne. Frk. Andreasen fik den opgave at tale til unge bankfolk »samlet til møde på Hindsgavl».

natur. Bedøm Deres kunde og ekspeder ud fra denne synsvinkel – og så selvfølgelig ud fra faglig viden.

Hvis jeg i nogle få ord skal sammenfatte, hvad der er afgørende for, at Deres salgs- og akkvisitionsarbejde ved skranken bliver som det skal være, vil jeg fremhæve: *varekundskab · høflighed · smil · selvtillid · en vis psykologisk indsigt · konduite.*

Bestræber De Dem på at tillægge Dem disse egenskaber, er jeg overbevist om, at Deres arbejde med salg og akkvisition ved skranken vil blive interessant og tilfredsstillende for Dem selv og til gavn for Deres bank.

DISSE TRISTE ANSIGTER

Fra SCS-NYT udgivet af S. C. Sørensen A/S, Randers, har vi tilladt os at klippe:

Den verdensberømte klovn, Charlie Rivel er engang kommet med følgende udtalelse:

»... Når jeg ser mig omkring, ser jeg kun triste ansigter omkring mig. Vi er alle blevet så pokkers seriøse og betragter livet som en alvorlig ting.

Vi lever kun for at tjene penge, flere penge og flest penge, – og vi får stress af det.

Vi har simpelthen glemt den umiddelbare glæde, vi besad som børn. Vi er blevet alvorsmennesker, karrieremennesker.

Vi har glemt, at livet er en vidunderlig oplevelse og ikke kun et forspil til døden.

Og det er der, jeg prøver at sætte ind. Det er der, jeg står. Jeg prøver ganske enkelt at få folk til at le.

Jeg ved udmærket godt, at det i dag hedder sig, at man skal træde på sin næste uden skruper.

Jeg tror dog, at den teori eller filosofi – eller hvad De nu vil kalde det –

er forkert, og at den kun gør livet mere besværligt for os alle.

Jeg tror, vi i stedet skulle sætte noget mere ind på at give hverandre gaver, ikke så meget i bogstavelig forstand, men så meget mere i overført betydning.»

Disse enkle ord af Charlie Rivel indeholder faktisk en opfordring til os alle om at vise venlighed og forståelse over for vore medmennesker, og det vil især i det daglige arbejde være af betydning, at de »triste ansigter« forsvinder.

Charlie Rivel ser det som sin opgave at få folk til at le.

Så langt mener jeg dog ikke, vi skal gå. Vi skal ikke optræde som professionelle klovner.

Vi skal blot give den imødekomme- lighed og venlighed, vi selv modtager, videre. Og især på vor arbejdsplads.

Det er nu morsomt med de dyre-annoncer.

Vi vil da hurtigt opdage, at arbejds- klimaet bedres, og at arbejdslysten og arbejdsglæden stiger.

Vi vil da komme derhen, at vi går til og fra vort arbejde, ikke med det sure, triste ansigt, dog heller ikke som en grinnende klovn, men blot som et naturligt menneske, der nyder livet og er glad ved det.

Juletillæggets store julekampagne endt – og her er vinderne af konkurrencen

Julen varer lige til påske, siger man – og det gør den da også for juletillæggets læsere, som først nu indvies i resultatet af julekonkurrencen, hvis heldige vindere kan begive sig ud på alle tiders rejse!

Selvom løsningerne er strømmet ind, synes mange at have holdt sig tilbage, især i provinsen, og vi håber da ikke, at det skyldtes udsigten til at skulle rejse til København for at kunne udnytte 1. præmien: En weekend-rejse København-Aarhus og retur, som mange har fundet var en grov spøg.

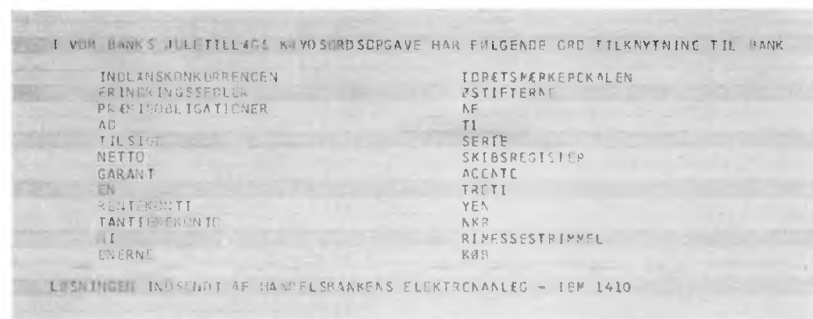
Vi kan heller ikke tro, at opgaven har været for svær, selvom ikke alle løsnin- ger har været 100 % korrekte. En ind-

for helt at kunne sige os fri for partisk- hed overlod vi også udtrækningen af vinderne til elektronhjernen, som promp- te udskrev følgende vinderliste:

1. præmie, en rejse til Aarhus med DFDS, værdi 100 kr.: H. Grosse, Auto- mations-Afdelingen.

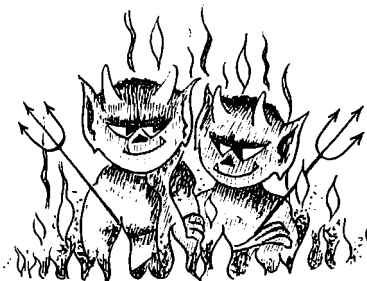
2.-6. præmie, weekend-rejsens togbil- let betalt, værdi 20 kr.: Pens. fuldmægtig H. F. Plesner, fh. Hovedkassen, Børge Nielsen, City Afdelingen, Valuta, Jette Fleckenstein, Sorgenfri Afdelingen, Ran- di Michelsen, Tarup Afdelingen, pens. fuldmægtig C. Christiansen, fh. Inkasso.

De heldige vindere har fået præmi- erne tilsendt.

sender bebrejder os i al fald, at opgaven var for let, idet han og konen løste den i løbet af en halv time. Det kan nok fore- komme at være hurtigt, men dog for in- tet at regne sammenlignet med elektro- nhjernen, som spyttede løsningen ud på mindre end et halvt minut! Den fandt iøvrigt de ord med tilknytning til bank, som fremgår af ovenstående EDB-output.

For ikke at være uretfærdige har vi derfor set stort på antallet af indsendte ord, hvis dette oversteg det rimelige, og

Det er nu ikke morsomt med de dyre annoncer.

Handelsbankens Kunstforening

Torsdag den 24. marts 1966 afholdt Handelsbankens Kunstforening ordinær generalforsamling på »Uglemose«, hvor foreningens formand, underdirektør M. Dyhr, kunne byde velkommen til en betragtelig skare kunstinteresserede medlemmer.

Med prokurist H. C. Østergaard som myndig dirigent afvikledes generalforsamlingen i hurtigt tempo. Formanden fik decharge for sin beretning og kassereren for sit regnskab, og alle valg var genvalg.

I sin beretning kunne formanden med glæde meddele om en fremgang i medlemstallet i det forløbne år fra 480 til 602. Der har været stigende interesse for kunstforeningens virksomhed, og der næres håb om yderligere tilgang i det nye år.

På foranledning af en række medlemmer drøftedes spørgsmålet om en forhøjelse af årskontingentet, og der syntes at være interesse for en forhøjelse fra kr. 15,- til kr. 30,-. Bestyrelsen lovede at overveje spørgsmålet og sætte det på næste års dagsorden. Men i år bibeholdes det hidtil gældende kontingent på kr. 15,-.

Efter generalforsamlingen foretoges bortlodningen af de indkøbte kunstværker, og derefter vistes en film om J. F. Willumsen samt maleren Helge Ernsts pragtfulde film om Oluf Høst. Særlig den sidste film vakte interesse, og den måtte efter kaffen vises endnu en gang.

Kunstforeningen indbyder Dem til at blive medlem. Opgiv venligst navn, afdeling og lønningsnummer til følgende adresse:

Handelsbankens Kunstforening,
Holmens Kanal 2,
København K.,

så vil De omgående modtage medlemskortet.

Kunstforeningens bestyrelse er sammensat således: M. Dyhr, formand - E. Rubin, næstformand - U. Kjøller, kasserer - S. Rona, sekretær - N. Eickhoff - P. Leth Nielsen - E. Bade.

Viborg Filialen på besøg hos Scanlace

Tirsdag den 22. februar var ca. tredive af Viborg Filialens medarbejdere af Scanlace inviteret til et besøg på fabrikken i anledning af indvielsen af en ny administrationsbygning.

På Scanlace blev vi modtaget af direktør A. Adamsen, der i fabrikant Aage Sørensens fravær på grund af udlandsrejse bød os velkommen.

Den nye administrationsbygning blev forevist, hvorefter der var en gennemgang af fabrikken, hvor vi så, hvorledes blonderne blev fremstillet.

Efter gennemgangen samledes vi i kantine, hvor Scanlace var vært ved en forfriskning. Herunder fortalte direktør Adamsen interessante udpluk fra den koncern, der i dag er Viborgs største arbejdsplads, lige fra den spæde start i Karup til det foretagende, der i dag eksporterer sine varer til de fjerneste egne af kloden.

Sønderjylland automatiseres

EDB bogføringen har nu holdt sit indtog også i landets sydlige egne. Den 20. januar lagde man for med Sønderborg Filialens to satellitter, Alsgade og Dybbølsgade afdelingerne, derefter er det gået slag i slag, og i dag har man desuden Nordborg, Augustenborg, Sønderborg, Graasten, Krusaa, Padborg, Tønder og Løgumkloster med. De resterende filialer, Aabenraa, Haderslev, Vojens og Toftlund, følger efter henholdsvis den 13., 20. og 29. april, hvorefter der sluttes af med Toftlund den 10. maj.

Rundt i de omlagte afdelinger og filialer er der, efterhånden som systemet bliver indarbejdet, stor tilfredshed med omlægningen, og resultaterne kan allerede ses på afgangslisterne.

Christianshavn 25 år

Christianshavns Afdelingen kan den 26. maj 1966 fejre 25 års jubilæum.

Til filialdirektør for bankens kommende Hundested filial er udnævnt fuldmægtig Philip Holse, Vordingborg. Hr. Holse, der er 32 år gammel, blev ansat i banken i 1951, kom i 1960 til Rejserevisionen og i marts i år til Vordingborg.

Til fuldmægtig og souschef i Hundested filialen er udnævnt assistent Anker Nielsen, Birkerød Afdelingen. Hr. Nielsen, der er født i 1933, blev ansat i banken i 1959 og har siden 1961 gjort tjeneste i Birkerød.

Til bestyrer af den kommende Gyldenløvesgade Afdeling er udnævnt fuldmægtig Bent Østrin, Charlottenlund Afdelingen. Hr. Østrin er 40 år gammel og blev ansat i banken i 1943. Da Charlottenlund Afdelingen åbnede i 1961, blev hr. Østrin udnævnt til fuldmægtig og souschef.

Fuldmægtig Leif Bøeg Rasmussen, Helsingør, er udnævnt til souschef ved Gyldenløvesgade Afdelingen. Hr. Bøeg Rasmussen, der er 32 år gammel, blev ansat i banken i 1954 og blev i 1963 udnævnt til fuldmægtig ved Helsingør Filialen.

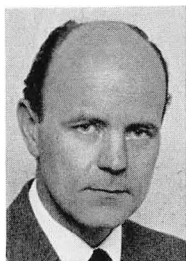
Til fuldmægtig og daglig leder af den kommende Ebeltoft Filial under Aarhus Filialen er udnævnt assistent Niels Torben Bundgaard, Aarhus Filialen. Hr. Bundgaard, der er født i 1941, blev ansat i banken i 1957.

Fuldmægtig Poul Jørgensen, Kokkedal, er pr. 1. maj 1966 udnævnt til souschef ved Gladsaxe Afdelingen. Hr. Jørgensen er 33 år gammel og blev ansat i banken i 1951. Hr. Jørgensen udnævntes til fuldmægtig pr. 1. januar 1965.

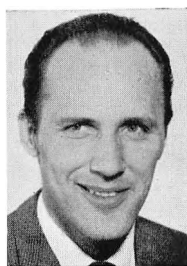
Udnævnelser

Bestyrer H. Tromholt Christensen, Vesterbro Afd. er pr. 1. april 1966 udnævnt til filialdirektør for Nakskov Filialen. Filialdirektør Tromholt Christensen, der er 42 år gammel, blev ansat i Randers Filialen i 1939. Efter ca. 20 år i Randers blev hr. Tromholt Christensen i 1959 udnævnt til souschef ved Valby Afd. og i 1962 til bestyrer af Vesterbro Afd.

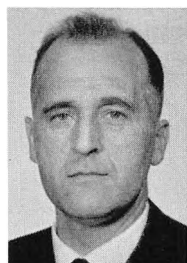
Pr. 1. februar 1966 er kontorchef E. Haagen Nielsen, Vesterport Afd. udnævnt til filialdirektør for samme afdeling. Filialdirektør Haagen Nielsen, der er 49 år gammel, blev ansat i banken i 1934. Efter en del år i Hkt. kom hr. Haagen Nielsen i 1947 til Vesterport Afd., hvor han i 1955 udnævntes til fuldmægtig, i 1963 til prokurist og i 1965 til kontorchef.

Til bestyrer af Vesterbro Afd. er pr. 1. april 1966 udnævnt bestyrer G. Schellerup Larsen, Sdr. Boulevard Afd. Bestyrer G. Schellerup Larsen, der er født i 1930, blev ansat i banken i 1947 og udnævntes i 1964 til bestyrer af Sdr. Boulevard Afd.

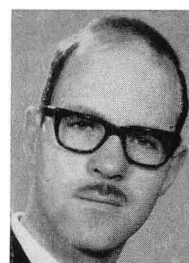
Fuldmægtig Mogens Jensen, City Afdeling er pr. 1. februar 1966 udnævnt til bestyrer af Sorgenfri Afd. Bestyrer Jensen, der er født i 1913, blev genansat i banken i 1956 og blev i 1961 udnævnt til souschef ved Sydhavns Afd. Pr. 1. april 1965 flyttedes hr. Jensen til City Afd.

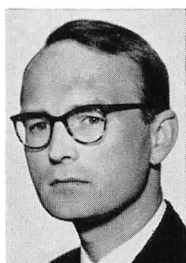
Til kasserer ved Gyldenløvesgade Afdelingen er udnævnt assistent fru Gudrun Karlsen, Charlottenlund Afdelingen. Fru Karlsen er 32 år gammel og blev ansat i banken i 1950.

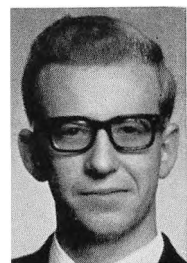
Assistent Hans Chr. Jørgensen, Nærum Afdelingen, er udnævnt til fuldmægtig og daglig leder af den kommende Vedbæk Afdeling under Nærum Afdelingen. Hr. Jørgensen, der er 28 år gammel, blev ansat i banken i 1954.

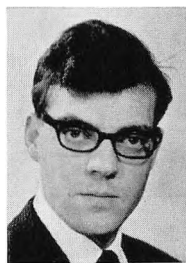
Pr. 1. februar 1966 er fuldmægtig Troels Jungersen udnævnt til souschef ved Vesterport Afd. Fuldmægtig Jungersen er født i 1932 og blev ansat i banken i 1958. Hr. Jungersen udnævntes til fuldmægtig i 1961.

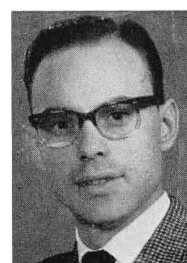
Pr. 1. april 1966 er assistent Børge Jacobsen, Esbjerg, udnævnt til fuldmægtig og souschef ved Jyderup Filialen. Hr. Jacobsen er født i 1937 og blev ansat i banken i 1953.

Pr. 1. marts 1966 er assistent Hjalmar Vaabensted, Lindevangs Afd. udnævnt til fuldmægtig og souschef ved samme afd. Fuldmægtig Vaabensted er født i 1935 og blev ansat i banken i 1953.

Til daglig leder af Sdr. Boulevard Afd. er pr. 1. april 1966 udnævnt fuldmægtig Birger Schmidt, samme afdeling. Hr. Schmidt, der er 31 år gammel, blev ansat i banken i 1951 og udnævntes i 1964 til fuldmægtig og souschef ved Sdr. Boulevard Afd.

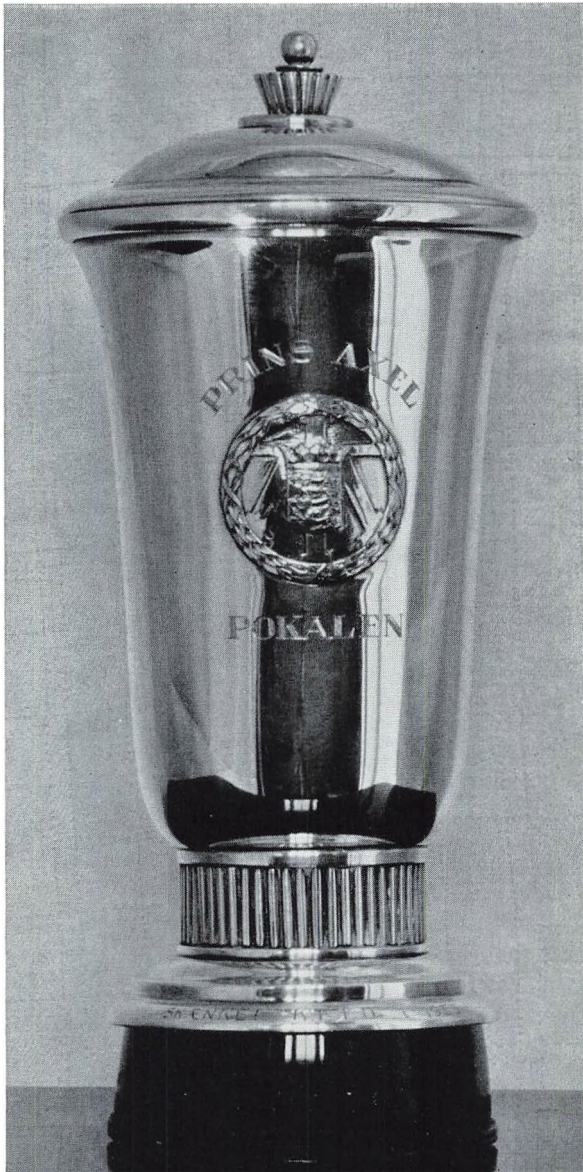
Fuldmægtig Ole Jørgensen, Gamlemtorv Afdelingen, er pr. 1. april d. å. udnævnt til kontorchef ved Sønderborg Filialen. Hr. Jørgensen, der er født den 1. maj 1931, blev ansat i banken den 1. april 1947 og udnævntes i 1961 til fuldmægtig.

Fuldmægtig Søren Iversen, Vesterport Afd. er udnævnt til souschef ved Ordrup Afd. pr. 1. marts 1966. Fuldmægtig Iversen, der er 38 år gammel, blev ansat i banken i 1953 og udnævntes i 1961 til fuldmægtig.

HIF - København

Her var den altoverskyggende begivenhed naturligvis det i spænding afventede resultat af idrætsmærke-konkurrencen 1965. For fjerde gang i træk bliver HIF's navn påført Prins Axels Idrætsmærkepokal. I 1966 håber HIF igen at gå sejrrigt ud af konkurrencen og dermed modtage pokalen til ejendom. Men der er lang vej tilbage for Jørgen Pedersen og hans hjælpere, idet der sikkert skal flere end 312 - som var sidste års rekordtal - til for at sikre den femte sejr og pokalen.

Vi ved, at de øvrige firmaklubber - til trods for fremgang i 1965 haltede »noget« bagefter HIF - vil gøre alt for at slå os i opløbet. Den interesse, vi håber på, at der i år vil være for idrætsmærkeprøverne, vil give lederne mere end nok - så det ville måske være smart, om den skrive- og regnemæssige side af sagen kunne behandles af elektronanlægget, hvilket måske også kunne inspirere alle EDB-folkene til at få aflagt prøverne. Det er prøver, der kan klares af enhver.

Den sædvanlige årlige fest for idrætsmærke-deltagerne holdtes den 1. april i »Karnappen«.

Atletik-Afdelingen, hvorunder også idrætsmærket sorterer, arbejder i øjeblikket med en spændende indbydelse fra Lloyds Bank, London, til en match i juni måned omfattende følgende

Handelsbanken vandt igen Prins Axels idrætsmærkepokal

discipliner: 100 m, 200 m, 400 m, 800 m, 1500 m, 5000 m og 110 m hækkeløb, højde-, længde-, tre- og stangspring, kuglestød, spydkast, diskos og hammerkast samt 4 x 100 m stafet. Hvis arrangementet går i orden, bliver der sikkert her i foråret sat en mængde rekorder af HIF'ere ud over hele landet for at demonstrere deres berettigelse som deltagere i turen. Efter sigende har Lloyds Bank eget sportsstadion med gennemsnitligt tilskuertal på 2000, men der kommer nok flere, den dag HIF stiller op.

Unionsmesterskabet i badminton for hold går igen i år til HIF-1. Holdet, der er det eneste ubesejrede i rækken, består af Henrik Damm Andersen, Werner Larsen, Jarmund Jørgensen, Knud Erik Jensen, John Nielsen, Myra Rugaard og Ulla Holmberg.

Til at repræsentere KFIU ved DDSG & I's landmesterskaber i Ollerup har vi fået udtaget: Steen Tuborg Jensen og Ulla Holmberg.

Pengeinstitutternes badmintonmesterskaber for 1966 arrangeres i år af HIF.

HIF - Provinsen

HIF-Vordingborg har været med i den årlige firmaturnering i indendørs fodbold. Holdet, der udelukkende bestod af ynglingspillere, vandt overraskende turneringen. Man håber at blive inviteret til lignende stævner andre steder i landet for eventuelt at forøge successen.

HIF-Arhus har med tilfredshed noteret sig for 10 idrætsmærker for 1965 (HIF's øverste idrætsmærkeprøveleder, Jørgen Pedersen, mener dog, at antallet for i år nok skal blive en »stand« bedre). HIF-Arhus har deltaget i det uofficielle jydsk mesterskab i indendørs fodbold i Herning, og håndboldherrene har været en tur i Svendborg til det årlige firmastævne, som i år besøgte af 1400 deltagere fra hele landet. Helt i »dvale« ligger man ikke i Arhus.

HIF - andre steder i provinsen - enten har man klaret sig mindre heldigt eller også er »stoffet« gået tabt i sne- og ismasserne.

Fra den festlige »pokalaften« i Karnappen. Jørgen Pedersen ønsker Lorny Andersen, Birgit Juhl og Karin Larsen tillykke med idrætsmærket. Frøken Juhl står med pokalen.

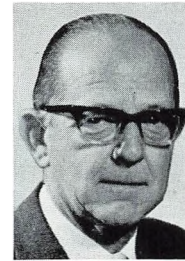

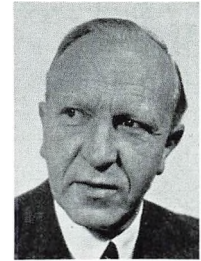
Bankbetjent
Carl Rasmussen,
Gammeltoiv,
1. maj 1966.

Kontorchef
Sv. Aa. Jacobsen
Valuta,
8. maj 1966.

Kontorchef
K. Stub,
Inkasso,
9. juni 1966.

Kasserer
Oscar Petersen,
Holte,
23. juni 1966.

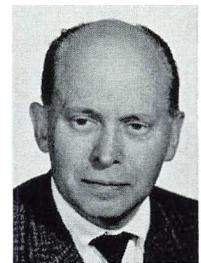
Fuldmægtig
Aage Jørgensen,
Gammeltoiv,
1. juli 1966.

Fuldmægtig
Aage Smith,
Odense,
8. juli 1966.

Kontorchef
Holger Schou,
Gammeltoiv,
18. juli 1966.

Fuldmægtig
O. Ovesen,
Revisionen
6. juni 1966.

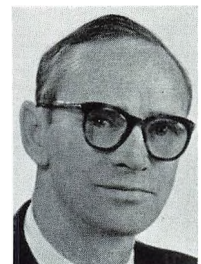
Bestyrer
H. B. Asmussen,
Aarhus/Nordre,
15. juli 1966.

Kasserer
Fr. Petersen,
Sølvtoiv,
1. maj 1966.

Fuldmægtig
L. M. Christensen,
Inkasso,
4. juni 1966.

Bestyrer
Aage Pock,
Klampenborg,
15. juni 1966.

Bestyrer
Poul Andersen,
Falkoner,
15. juni 1966.

Fuldmægtig
Henning Pedersen,
Bygningskt.,
19. juni 1966.

Bestyrer
Th. Heldam
Frederikssundsvej,
28. juni 1966.

Fuldmægtig
Heinrich Hansen,
Kalundborg,
1. juli 1966.

Bestyrer
J. Thestrup,
Aarhus/Viby,
1. juli 1966.

Fuldmægtig
Sv. A. Svendsen,
Gl. Kongevej,
2. juli 1966.

Kasserer
Ole Olsson,
Gjentoite,
6. juli 1966.

Fuldmægtig
Knud Abel,
Udt. Banker,
15. juli 1966.

Bankbetjent
Tonny Petersen,
Fordelingscentralen
15. maj 1966.

DØDSFALD

Tage Thiesen

Fhv. bestyrer Tage Thiesen

er pludselig død den 18. januar – 69 år gammel. Efter elevtid i Landmandsbanken i Vejle kom Tage Thiesen i 1923 til Handelsbanken, hvor han gennem årene var beskæftiget i Inkasso, Poståbning og i Hellerup Afdeling som souschef. I 1954 udnævntes han til bestyrer i Godthåb Afdeling, hvilken stilling han beklædte til sin pensionering i 1965.

Tage Thiesen var levende interesseret i sin afdeling, som han ledede med sans for at fremkalde en god samarbejdsånd. Han havde endvidere den evne at kunne hygge om kunderne, og var meget afholdt blandt den voksende kundekreds. Hans motto var, at kunne vi ikke trække kunderne ind ved håret, ja, så kunne vi give dem en fin behandling, når vi havde fået dem indenfor. Det var hans store fortjeneste, at tonen i afdelingen og overfor kunderne var givet ved afdelingens åbning, og at afdelingen voksede så stærkt, som den gjorde. Vi i afdelingen glædede os ved bestyrer Thiesens jævnlige besøg, sidst en uges tid før hans død. Hans humør var strålende, og det kom som et chock for os, da vi læste om hans alt for tidlige død. Vi vil savne en dygtig eks-medarbejder og en hyggelig kollega. Æret være hans minde. S.

A. R. Christiansen

Erik Augustesen

Filialdirektør Erik Augustesen

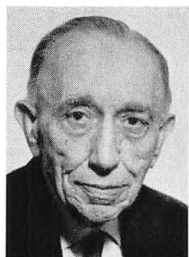
Med sorg og en stærk følelse af afmagt overfor tilværelsens ofte strenge vilkår og vilkårligheder modtog alle i banken, der kendte Erik Augustesen, det smertelige budskab om hans dybt tragiske død den 11. februar.

Erik Augustesen, der blev 48 år gammel, ansattes i 1937 i Odense filialen og kom til Tarup afdeling som bestyrer i 1958. Pr. 1. april 1964 udnævntes Erik Augustesen til underdirektør og pr. 1. marts 1966 til filialdirektør for Nakskov filialen.

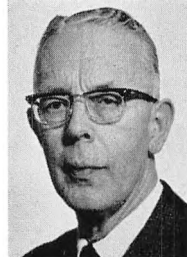
Augustesen havde flair for forretninger, han havde virkekrang og virkelyst. Hans ligeframme, åbne væsen og charmerende og livlige væremåde, hans aktive indsats på mange områder vandt ham mange venner og gjorde ham kendt i vide kredse. Ingen, der kendte Augustesen, var i tvivl om, at det var et godt valg, da bankens Direktion udnævnte ham til filialdirektør for Nakskov Filialen. Næppe heller nogen har været i tvivl om, at opgaven ikke var ligetil. Det lykkedes hurtigt Erik Augustesen at vinde tillid og respekt i byen. Et udtryk herfor har man i, at han blev opfordret til at lade sig indvælge i byrådet. Den introduktion, han ved sin personlige indsats har givet banken i dette område, skal nok vise sig at være et godt fundament at bygge videre på for hans efterfølger. Erik Augustesen var et fint menneske med et følsomt sind, en hjælpsom, uselvisk natur. Som han var loyal i sit forhold til banken og dens ledelse, forstående og hjælpsom som chef, var han trofast overfor sine venner. Hans bortgang efterlader et tomrum mange steder, og for banken var hans alt for tidlige død et meget føleligt tab.

Hans minde vil vi værne om og ære.

G.P.

Helge Holm

Gerhard Gjedsted

Fhv. fuldmægtig Helge Holm

I begyndelsen af marts døde pensioneret bankfuldmægtig Helge Holm, 71 år gammel. Helge Holm blev ansat i Handelsbanken i februar 1920; efter et års arbejde i indlån blev han forflyttet til revisionen, hvor han gjorde tjeneste i seks år, hvorefter han kom til inkassofaget; men i 1935 vendte han atter tilbage til revisionen, hvor han virkede til sin fratræden fra banken.

Helge Holm var et venligt og fredsommeligt menneske, arbejdsom og omhyggelig. Han var meget belæst og vidste besked med mangt og meget. Han havde en trofast vennekreds i banken, og med vemod har denne skare modtaget meddelelsen om hans død. L.H.C.

Fuldmægtig Gerhard Gjedsted,

Hovedsædets Kupon-Afdeling, er den 14. marts afgået ved døden efter et langt og smertefuld sygeleje. Den 1. juni sidste år blev fuldmægtig Gjedsted pludselig ramt af sygdom, mens han passede sit arbejde i banken, og blev kørt på hospitalet. Mens tiden gik, svandt langsomt vort håb om igen at se ham på hans vante plads ved Kuponkassen.

Hr. Gjedsted, der blev knap 60 år gammel, blev ansat i banken i en moden alder i januar 1946 – og fik straks sit virke i Kupon-Afdelingen. Igennem en lang årrække var han chef for Kuponkassen. En kasserer kan som regel uden større besvær gøre sin kasse op og holde styr på mønt, sødler og checks. Anderledes for kuponkassereren; hans materiale er særdeles differentieret, så en udpræget ordenssans er en nødvendig kvalifikation, og den havde Gjedsted. Vi vil savne ham på pladsen; men vi vil også savne ham som den gode og hyggelige kollega, han var. K.S.

Kontorchef A. R. Christiansen

Den 15. december 1965 døde kontorchef A. R. Christiansen, Revisionen, kun 64 år gammel.

Kontorchef Christiansen blev i sin tid ansat i Kalundborg og Omegns Bank, og da denne bank blev overtaget af Handelsbanken, fulgte Christiansen med. I 1926 kom han til hovedsædet, hvor han et års tid gjorde tjeneste i kassen; derefter flyttedes han til revisionen, hvor han har virket siden, først i bilagsrevisionen og senere i depotkontrollen, hvis leder han var.

A. R. Christiansen var en god mand for banken. Han var dygtig og omhyggelig, og han hang aldrig i klokkestrengen, når noget skulle igennem; men han levede samtidig med på mange andre områder end netop bankens. Han var stærkt religiøst interesseret uden at være eensporet, og han var initiativtager til at der oprettedes et bloddonorkorps i Handelsbanken. Endvidere var han i mange år Revisionens tilidsmand i H. P.

A. R. Christiansen var en god arbejdskammerat, der aldrig var bange for at gøre noget for andre. Han vil blive husket, så længe der i banken findes kolleger, der har kendt ham på nært hold. L.H.C.

Runde fødselsdage

80 år

14. maj fhv. prokurist F. Clauson Kaas, Hovedkontoret.

70 år

8. maj fhv. fuldmægtig E. Dyrehauge Hasle, Hovedkontoret.

31. maj fhv. bestyrer I. Holst, Nørrebro St.

17. juni fhv. bestyrer A. G. Jungersen, Bredgade.

21. juni fhv. fuldmægtig Axel Christensen, Hovedkontoret.

25. juli fhv. fuldmægtig H. E. Wilhelmsen, Hovedkontoret.

60 år

16. maj bestyrer C. Darving, Gladsaxe.

6. juli bankbetjent Arne Wind, Varde.

10. juli kontorchef S. Manley Madsen, St. Kongensgade.

50 år

11. juni fuldmægtig Lisbeth Madsen, B.D.

4. juli afdelingschef Hans Hansen, Revisionen.

Pensionerede medarbejdere

- 1. jan. filialdirektør E. Schou, Nykøbing Fl.
- 1. jan. fuldmægtig Arnold Andersen, Nakskov.
- 1. jan. bankoverbetjent Sofus Andersen, Fordelingscent.
- 1. jan. fuldmægtig E. N. Back, Viborg.
- 1. jan. fuldmægtig G. W. Jensen, Remburs.
- 1. jan. fuldmægtig Math. Møller, Sønderborg.
- 1. jan. fuldmægtig J. Ormslev, Reemburs.
- 1. jan. fuldmægtig H. F. Plesner, City.
- 1. jan. kontorchef E. H. Wellendorf, Gammeltoiv.
- 1. febr. bestyrer Jørgen Pedersen, Sorgenfri.
- 1. febr. filialdirektør Carl Sørensen, Vesterport.
- 1. april filialdirektør K. Skebye, Nakskov.
- 1. april fuldmægtig T. Ørnfelt, Gammeltoiv.

Studierejse

Fuldmægtig P. Mathiesen, Fonds-Afdelingen, har tilbragt 3 måneder i London for at studere optagelse af lån på det internationale kapitalmarked.

*Vi ønsker
vore nyansatte
velkommen*

København

Vibeke Albeck-Hansen
Else Falck Andersen
Inger Margrethe Andersen
Lena Caspersen
Else Egholm Christensen
Inge Marie Christensen
Bent Christiansen
Helle Cordius-Hansen
Anni Ekstrand
Vivian Munch Frederiksen
Veronica Grage
Elly Guldbrandsen
Per Jørgen Hansen
Hallgeir Hausle
Birte Holm
Laila Holst
Lizette Jørgensen
Inga Knudsen
Henry Larsen
Knud Lunøe
Inger Lykke-Hansen
Gunnar Hansen
Hanne Skov Madsen
Conny Prinds Mortensen
Anne Lis Hoffmann Nielsen
Grethe Nielsen
Irma Nielsen
Kurt Nielsen
Käthe Bjerring Olsen
Ellen Søndergaard Pedersen
Anne-Lise Petersen
Vibeke Poulsen
Hanne Skibsbye
Kirsten Struve-Christensen
Anna-Sophie Søndergaard
Finn Heede Sørensen
Ole Sørensen
Peter Twachtmann
Ulla Winter
Jannie Wennegaard
Jane Ørum-Pedersen

Aarhus

Karin Mørck Bull
Birte Carlsen
Margrethe Jensen
Yrsa Grunnet Jensen
Inger Lise Johansen
Bruno Rasmussen
Margit Kold Rasmussen

Grindsted

Karl Aage Kristensen
Ernst Hjøllund Madsen
Lisbeth Nielsen
Aase Nissen
Eva Poulsen
Tove Raun
Gunhild Stubkjær-Hansen
Simon Sommer Sørensen

Kalundborg

Ingrid Nielsen Bruun
Lone Kristiansen
Dorte Sejerøe Olsen

Odense

Jørgen Baagøe Hansen
Else Jensen
Elsebeth Kring
Henning Kaas Nielsen

Padborg

Hans Steen Voss

Skagen

Ingeborg Hallund Nielsen

Sønderborg

Finn Marcussen

med venlig hilsen fra **VOR BANI**